Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΕΜΜΑΝ. Α. ΚΙΟΥΠΑΚΗΣ
Γρηγορίου Ζώγκου 33

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΚΩΝ. ΑΠ. ΜΟΥΛΑΓΙΑΝΝΗΣ
Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 58

Τυπογραφεῖον
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», Αἰόλου 70
(Στοὰ Δημητρακοπούλου)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
16
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1958

Γραφεῖα: ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ἀκαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | Περίοδος Β΄ — Ἀριθ. φύλλου 182 (277)

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ ΑΝΗΜΕΡΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Πλῆγμα; Λέξη ἄδεια μπροστὰ στὴν ἔκταση τῆς ὀδύνης ποὺ δοκιμάζουμε βλέποντας τὶς ἄδειες θέσεις τῶν συναδέλφων μας, ποὺ μόλις προχθὲς περιμένοντας τὴν ἅγια μέρα τῆς Χριστιανωσύνης ἀλληλοσφίγγαμε τὰ χέρια **καὶ εὐχόμαστε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο** «Καλὸ Πάσχα». Τοὺς περιμέναμε **πάλι στὰ γραφεῖα τους πλάϊ** μας στὴν πέννα, **στὴν καταχώριση,** στὸ EXTRAIT, στὴ λογιστικὴ μη**χανή, νὰ μᾶς ποῦνε καὶ** νὰ τοὺς ποῦμε γιὰ τὸ πῶς περάσαμε ὅλοι μας τὶς διακοπές μας, ν' ἀπαλύνουμε, ὅπως **συμβαίνει πάντα,** τὶς πρῶτες μέρες τῆς ἐπαναλήψεως τῆς **σκληρῆς** δουλειᾶς, μὲ μιὰ κάποια παράταση τῆς χαρᾶς ποὺ δοκιμάσαμε στὴ γιορτή. Τίποτα ὅμως ἀπ' αὐτά. **Ἀντὶ γιὰ τὸ χαρούμενο «ποῦλμαν»** μὲ τὰ λουλούδια τῆς ἐξοχῆς καὶ τὰ τραγούδια τῆς ἐπιστροφῆς, ὑποδεχτήκαμε τὶς «ντακότες» μὲ τὰ φέρετρα καὶ τὰ φορεῖα. Ἄδικα **στὴ γκαρνταρόμπα ἡ ποδιὰ** τῆς Λέλας καὶ τῆς Νινέττας περιμένουν. Τὰ χέρια δὲν γράφουν. Τὰ μάτια βουρκώνουν. Ἡ **κουβέντα** γίνεται κόμπος στὸ λαρύγγι μας. Τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἀνάκατο μὲ οἰμωγὲς καὶ λυγμούς.

*

Τί ζητήσανε τ' ἀδέλφια μας ποὺ χάθηκαν; Τί ποθήσανε καὶ τὸ πλήρωσαν **τόσο** ἀκριβά; Αὐτὸ ποὺ ζητᾶμε ὅλοι κάθε μέρα. Λίγη χαρά, κοντὰ στὴ φύση μέσα σὲ ἐγκάρδια συντροφιά, γιὰ ν' ἀλλάξη τὸ χρῶμα τῆς καθημερινῆς ζωῆς, νὰ σπάση τὸ ἄγχος, ν' ἀναζωογονηθοῦν ψυχικά, νὰ ξεκουραστῆ τὸ μάτι, τὸ σῶμα, τὸ μυαλό. Μ' ἄλλους λόγους νὰ πάρουν καινούργια δύναμη γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ διατηρήσουν τὴν χρησιμότητά τους στὴν **σημερινὴ** ζωή, ποὺ σὲ τελικὴ ἀνάλυση ἡ χρησιμότητα αὐτή, τὸν κυριώτερο ἀντίκτυπο θὰ τὸν εἶχε στὴν ἐργασία τους.

Καὶ γι' αὐτὴ τὴ χαρά, στερήθηκαν ἴσως ἄλλες ἀνάγκες τους, πῆραν τὴν εὐκαιρία μὲ τὸ δῶρο τοῦ Πάσχα ἢ τὴν «ἐπιστρεπτέα» οἰκονομικὴ ἐνίσχυση καὶ ἐκάλυψαν τὰ ἔξοδα τῆς χαρᾶς τους. Τῆς χαρᾶς τους; Τραγικὴ εἰρωνεία. Ὁ Χάρος, λὲς καὶ βρῆκε τὴν ἡμέρα νὰ ἐκδηλώση τὴ συμμαχία του μ' ἐκείνους ποὺ ἀπαγορεύουν στοὺς ἀνθρώπους τῆς δουλειᾶς κάθε χαρά, ἔσυρε τὸ δρεπάνι του καὶ χάρηκε νεανικὰ καρμιὰ στὴν ἄγρια χαράδρα τῆς Ἠπείρου.

ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΟΛΛΑΝΔΕΖΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ ΝΙΝΕΤΤΑ

ΒΑΜΒΑΚΑΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ

ΓΙΑΚΩΒΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Τὰ ἀδέλφια μας ξεψύχησαν ἐπάνω σὲ μιὰ ἐκδήλωση ἀγάπης γιὰ τὴ ζωή. Γιὰ τὴ ζωὴ τὴ δημιουργική, τὴ ζωὴ ποὺ ἀξίζει κανεὶς νὰ τὴν ζῆ. Τὴ ζωὴ ποὺ τὸν κόπο τὸν δικαιώνει ἡ χαρὰ καὶ τὶς ἀδυναμίες τὶς θεραπεύει ἡ κοινὴ πίστη, ἡ κοινὴ προσπάθεια καὶ ἡ ἀγάπη στὸν συνάδελφο καὶ τὸν συνάνθρωπο. Τὴ ζωὴ ποὺ τόσο ἀγαποῦσαν καὶ γιὰ τὴν ὁποία τόσα πολλὰ εἶχαν νὰ δώσουν ἀκόμα.

Σ' αὐτὸ τὸ κλίμα ποὺ μαζὶ καλλιεργήσαμε καὶ μέσα σ' αὐτὸ ζήσαμε, καὶ στὸν ἠθικὸ δρόμο ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ αὐτό, τ' ἀδέλφια μας ποὺ ἔφυγαν, ἐστάθηκαν φωτεινὰ σημάδια. Ὅλοι ὅσοι τοὺς γνωρίζαμε τοὺς θρηνοῦμε, γιατὶ **ξέρουμε ἄμεσα** τί χάσαμε. Καὶ ὅσοι ἀπ' τὴν πλατειά μας συναδελφικὴ οἰκογένεια δὲν τοὺς γνώρισαν σὰν ἄτομα, **πάλι τοὺς θρηνοῦν,** γιατὶ αὐτούς, τὶς ψυχές τους, τὸν ἐσωτερικό τους κόσμο, μποροῦν νὰ τὰ ἰδοῦν στὸν διπλανό τους, στὸν καλὸ ἐκεῖνο συνάδελφο, τὸν σύντροφο τῆς μισῆς ζωῆς τους, ποὺ μὲ ὅλο του τὸν μόχθο καὶ τὰ καθημερινά του προβλήματα, αἰσιοδοξεῖ στὴν ἰδέα μιᾶς χαρᾶς καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ τὴν δώση καὶ στὸν ἄλλο.

*

Εἶναι αὐτὲς σκέψεις ποὺ δύσκολα μποροῦν νὰ ξεκαθαρίσουν μέσα στὸ θολὸ ἀκόμα ἀπὸ τὸ κτύπημα μυαλό μας.

Ἀκόμα θρηνοῦμε πάνω στοὺς φρέσκους τάφους.

Σιγὰ-σιγὰ ὅμως ἡ ψυχική μας ταραχὴ θ' ἀρχίση νὰ σιγάζη καὶ τὸ σύννεφο τῆς σκοτοδίνης ἀπ' τὸν πόνο, θ' ἀρχίση νὰ διαλύεται.

Καὶ τότε, ἂς σκεφθοῦμε τὸ δημιουργικὸ πιὰ καθῆκον ποὺ ἔχουμε ἀπέναντι στὴ μνήμη τῶν νεκρῶν μας. Νὰ συνεχίσουμε τὸν ὅμορφο δρόμο, ποὺ μαζὶ τους βαδίζαμε. Ἔτσι ποὺ οἱ ψυχές τους, γιὰ ὅσους πιστεύουν πὼς μπορεῖ νὰ συμβαίνη κι' ἔτσι, νὰ χαίρωνται κοντά μας, ἢ γιὰ ὅσους πιστεύουν ἀλλοιῶς, νὰ εἶναι περήφανοι ὅτι ἔτσι τιμοῦν τὴν μνήμη τους. Γιατὶ ὁ κάθε ἕνας συνάδελφος εἶναι καὶ ἕνας Αἰμίλιος καὶ ἡ κάθε κοπέλλα τῆς Τραπέζης μας εἶναι καὶ μιὰ Νινέττα ποὺ ἔχουν τόσο τὴ δίψα τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀγάπης ἀλλὰ καὶ τὴ δύναμη νὰ τὶς δώσουν. Αὐτὰ τὰ χαρίσματα τοῦ συνανθρώπου—συναδέλφου ἂς τὰ βλέπουμε ἔγκαιρα, ὅταν ἀκόμα οἱ ἄνθρωποι σφύζουν ἀπὸ ζωντάνια καὶ ἂς τὰ ἀξιοποιοῦμε, διοχετεύοντάς τα ὁ ἕνας στὸν ἄλλο σὲ κοινὴ ὠφέλεια ὅλης μας τῆς συναδελφικῆς οἰκογενειας. Ἂς συνεχίσουμε ἔτσι... κι' ὅπως λέει ὁ ποιητής...

«Πάνω ἀπ' τοὺς τάφους, λίγο πιὸ πέρα,
πάντοτ' ἐμπρός»

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νέας Δ.Ε. οὐδόλως ἀπετέλεσεν «ἔκπληξιν». Ἀνεμένετο ὑπὸ πάντων τῶν ἀντικειμενικῶς σκεπτομένων συναδέλφων ἀνεξαρτήτως τῆς «παραταξιακῆς» των τοποθετήσεως, ὡς φυσικὴ συνέπεια τῆς ἐμμονῆς τοῦ κ. τέως Προέδρου εἰς τὴν συνέχισιν τακτικῆς ἀποτυχούσης ἐν τῇ πράξει καὶ ἀποδοκιμασθείσης διὰ τοῦτο ὁμοθύμως ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 18)2)58.

Ἡ τακτικὴ αὕτη, ἀφαιρουμένων τῶν περιτέχνων φραστικῶν καρυκευμάτων της, συνίστατο εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐξάρτησιν τῆς λύσεως τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ ἐκ τῆς καλῆς θελήσεως τῶν ἁρμοδίων. Ἤρκει, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. τέως Προέδρου, πλήρως ἡ προβολή των, ἐθεωρεῖτο δὲ ἁμάρτημα θανάσιμον καὶ ἡ ἁπλῆ ἔστω περὶ τούτων ὑπόμνησις ὁσάκις διέρρεεν ἀρκετὸς χρόνος ἄνευ σχετικῆς ἀπαντήσεως. Εἰς περίπτωσιν δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντεμετωπίζετο μία κατ' ἀρχὴν ἄρνησις, ἀντὶ τῆς εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἐπανόδου ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ἐντόνου ὑποστηρίξεώς του, ἐκρίνετο σκοπιμώτερα καὶ πλέον ἀκίνδυνος ἡ ἐκ τοῦ σχετικοῦ πίνακος διαγραφὴ καὶ ἡ ἀπεμπόλησίς του.

Ὡς αἰτιολογία τῆς ἀνωτέρω τακτικῆς κατὰ κόρον ἐπανελαμβάνετο ὅτι δυστυχῶς «οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι» δοθείσης τῆς, κατὰ τὸν κ. τέως Πρόεδρον, ἀδυναμίας τοῦ Προσωπικοῦ νὰ ἀποδυθῇ, ἐὰν ἐκαλεῖτο πρὸς τοῦτο, εἰς κάπως ἐντονώτερον ἀγῶνα, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων του.

Μοιραῖον σφάλμα διαπραττόμενον ὑπὸ πάντων τῶν ἡγετῶν οἱουδήποτε κοινωνικοῦ συνόλου, οἱ ὁποῖοι διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον ἔχασαν τὴν οὐσιαστικὴν ἐπαφή των μετὰ τῶν μελῶν του καὶ βλέπουν τὰ πράγματα «ἀφ' ὑψηλοῦ» καὶ κυρίως μέσῳ τῶν φακῶν τῶν ἰδικῶν των πεποιθήσεων καὶ κοσμοθεωρητικῶν προκαταλήψεων.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπέστη ὁμολογουμένως ἐπίθεσιν ὁμοίαν τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς δὲν ἐγνώρισαν οἱ ἐργαζόμενοι ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Αἱ ἀπώλειαί του ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ ὑπῆρξαν τεράστιαι. Δὲν ἐκάμφθη ὅμως. Ἀντέστη θαυμασίως καὶ παρὰ τὰ τραύματα τῆς τριετίας ἀνέλαβε τὴν προσπάθειαν τῆς ἀνορθώσεως τῶν ἐρειπίων. Μὲ τὴν ἔξαρσιν καὶ τὴν ἀνιδιοτέλειαν, ἡ ὁποία τὸ χαρακτηρίζει ἔθεσε προθύμως τὴν θεραπείαν τῶν ἰδίων αὐτοῦ τραυμάτων εἰς δευτέραν μοῖραν. Ἡ ἀνάρρωσις τοῦ Ἱδρύματος προηγεῖτο.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΜΑΣ

ΔΙΑΤΙ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΣΥΣΣΩΜΟΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Τὰς ἑπομένας γραμμὰς ἂς διαβάσουν μετὰ προσοχῆς ὅλοι οἱ συνάδελφοι. Ὁποιαδήποτε ἀντίθετος γνώμη καὶ ἂν ὑπάρξη ἢ ὁποιαδήποτε ἀμφισβήτησις τῆς ἀκριβείας τῶν παρατιθεμένων γεγονότων, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἴδη τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπὸ τῶν στηλῶν μας, ἢ ἂς λάβη καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐπισήμου δημοσιεύσεως. Αἱ δι' ἄλλου τρόπου διασπειρόμεναι φῆμαι εἶναι ὑπόπτου προελεύσεως μὲ σκοπὸν τὴν κατασυκοφάντησιν μιᾶς τιμίας καὶ δικαίας προσπαθείας.

Πρὶν ἀκόμη ἡ παροῦσα Διοικ. Ἐπιτροπὴ συσταθῇ εἰς σῶμα ἠναγκάσθη νὰ ἀναλάβη ἕνα ἀγῶνα ἐναντίον μιᾶς ἀνηθίκου ἐπιθέσεως πρὸς ἀνασχεσιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἀπὸ ἐτῶν πόθου τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ Τραπέζῃ δηλ. τῆς οἰκονομικῆς των ἀνακουφίσεως καὶ βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν των.

Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πιστευθῇ ὅτι θὰ βαδίσωμεν εἰς τὴν μισθολογικήν μας βελτίωσιν, ὅταν χαλκεύωνται ἀπαγορευτικαὶ διαταγαὶ διὰ τὴν καταβολὴν ὑπολειμμάτων ἑνὸς δεκαπενθημέρου; Μένουν ἢ δὲν μένουν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νεκρὸν γράμμα αἱ συγκινητικαὶ ἐκδηλώσεις, διότι οἱ μισθοί μας ὑπολείπονται κατὰ 30% τῶν Τραπεζοϋπαλληλικῶν μισθῶν, ὡς καὶ αἱ εὐχαὶ καὶ ἐπαγγελίαι διοικούντων τὴν Τράπεζαν καὶ μετόχων περὶ βελτιώσεώς των; Ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ ἤθη τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὰς παραδόσεις αὐτῆς, ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς συμβολῆς τοῦ παράγοντος «ἐργασία» εἰς τὸ ἔργον της, αἱ δῆθεν ἀντιπληθωριστικαὶ καὶ κατ' οὐσίαν καθηλωτικαὶ εἰς ἐπίπεδα ὑποκαταναλώσεως «οἰκονομικαὶ» θεωρίαι τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὑιοθετηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ τέως καὶ νῦν Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ ὡς βάσεις διὰ τὴν Νομισματικὴν καὶ Κοινωνικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως; Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀγωνιζόμενον κατὰ τῶν ἀπαραδέκτων τούτων, ἠθικῶς καὶ κοινωνικῶς ἀρχῶν, εὑρίσκεται ἢ ὄχι ἐντὸς τῶν πλαισίων μιᾶς ὑγιοῦς συνδικαλιστικῆς τοποθετήσεως ὡς καὶ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τὴν ὁποίαν ἡ ἱστορία τῆς Τραπέζης ἔχει χαράξει;

Ἐπὶ ὁλόκληρον πενταετίαν ὑπέστημεν τὰ πάνδεινα μοχθοῦντες διὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς Τραπέζης εἰς τὴν ὁδὸν τῆς οἰκονομικῆς εὐρωστίας. Οἱ διάφοροι κ.κ. θεωρητικοὶ καὶ ἐφαρμοσταὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐξαθλιώσεως τῶν ἐργαζομένων, κλείουν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνώπιον τοῦ ἀναξιοπρεποῦς μισθολογίου μας, τῶν χιλιάδων ἀπλήρωτων ὡρῶν τῆς ὑπερεργασίας μας, τῶν ἑκατομμυρίων ἐκ τῆς καθυστερήσεως τῶν προαγωγῶν μας ἐπὶ τριετίαν καὶ τῶν ἑκατομμυρίων δρχ. οἰκονομιῶν ἐκ καταργηθέντων κεκτημένων δικαιωμάτων μας, καὶ μᾶς λέγουν διὰ τῆς πράξεώς των καθαρά:

Εἴτε ἡ Τράπεζα παη γαίνει καλὰ εἴτε ὄχι βλτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν σας δὲν ἐπιτρέπομεν.

Αὐτὴν τὴν ἀναίσχυντον συμπεριφορὰν ἀποκρούομεν διὰ τοῦ ἀγῶνος μας.

Αἱ ἀπεργίαι μας ἀσφαλῶς πλήττουν τὴν Τρά πεζαν, ἐνῷ ἴσως δὲν ἐνδιαφέρουν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς θεωρητικούς της. Εἰς αὐτὸ ὅμως δὲν πταίει τὸ Προσωπικόν.

Τὸ Προσωπικὸν ἐγκατελείφθη ν' ἀγωνισθῇ μόνον του. Καὶ ἄλλα ἀποτελεσματικὰ μέσα ἀγῶνος δι' αὐτὴν εἰδικῶς τὴν περίπτωσιν δὲν διαθέτει. Τὰ ἀνώτερα περὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ὄργανα ὑπέχουν τὰς εὐθύνας.

Τὰ ὄργανα ταῦτα δύνανται νὰ δώσουν λύσιν εἰς τὸ φλέγον ζήτημα. Συγκεκριμένον τρόπον ἔχει ὑποδείξει ὁ Σύλλογος. Ἡ ἀναβλητικότης καὶ ἡ ἀβεβαία στάσις ἐναντι τῶν Ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ δημιουργεῖ ἀνησυχίας, ὁδηγούσας εἰς ἀναλόγους ἀντιδράσεις.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ α' δεκαπενθημέρου Ἀπριλίου ἐγένετο γνωστὸν ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο περικεκομμένον κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ληφθέντος κατὰ τὴν 8)3 ἑκτάκτου δεκαπενθημέρου καὶ τοῦ ἑξ 800 δρχ. βοηθ. καυσίμων. Εἰχεδὲ κυκλοφορήσει καὶ σχετικὴ πρὸς τοῦτο μυστικὴ ἐγκύκλιος πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα. Ἡ ἀρτι τότε ἐκλεγεῖσα Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου ἐξηκριβωσε τὴν βεβαιότητα τῶν ἀνωτέρω καὶ συγκεκριμένως, ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ του οὕτω ληφθέντος ποσου ὠφείλετο εἰς διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Τὸ γεγονὸς ἤγειρε τοὺς δικαιολογημένους φόβους τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν του Ὀργανώσεων, διότι ἐκτὸς τοῦ παρανόμου τῆς κρατήσεως, ἦτο φανερὰ πλέον ἡ ἔνδειξις, ὅτι καὶ ἐὰν ἀκόμη ὑπάρχουν αἱ οἰκονομικαὶ δυνατότητες τῆς Τραπεζης διὰ νὰ ἐνισχύση οἰκονομικως τὸ Προσωπικον της, τὴ ἐπεμβάσει Κυβερνητικῶν παραγόντων ἀποκλείεται ἡ ἐλπὶς αὐτη. Ἂς σημειωθῇ ὅτι το περιεχομενον της καταβολῆς ἀφεωρα κατ' οὐσίαν ὑπερωριακὰς ἀμοιβὰς ἔτους 195/ καὶ Ἰανουαρίου 1958, ὡς ἄλλωστε εἶχε παρουσιασθῇ καὶ εἰς τὴν Ι εν. Συνέλευσιν των μελων τοῦ Συλλογου μας τῆς 18)2)58. Ἀπεφασίσθη ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ζητήματος διὰ κοινῶν ἐνεργειῶν τῶν Συλλόγων Προσωπικοῦ, Πρώτη ἐνέργεια τῶν Συλλόγων ἦτο διάβημα πρὸς τὴν Διοικησιν τῆς Τραπέζης (Δ)νσιν Προσωπικοῦ) τὸ Σάββατον 29-3-58 μὲ αἴτημα τὴν καταβολὴν τοῦ Α΄ δεκαπενθημέρου Ἀπριλίου ἄνευ τῶν κρατήσεων—δεδομένου ὅτι ἡ σχετικὴ ἐργασία τῆς μισθοδοσίας ἦτο πλήρης πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν—ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ δοθῇ καιρὸς εἰς τοὺς Σ)γους νὰ προβοῦν εἰς τὰ σχετικὰ διαβήματα πρὸς τὴν Κυβερνητικὴν πλευράν. Ἡ ἀπάντησις ληφθεῖσα τὴν Δευτέραν 31.3.58, ἦτο ἀρνητική. Τοῦτο, ἀποτελέσαν ἔνδειξιν δυσμενοῦς ἐξελίξεως τοῦ ζητήματος, συνήντησε τὴν ἀντιδρασιν τῶν Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ ἐκδηλωθεῖσαν μὲ δίωρον στάσιν ἐργασίας 12—2 μ.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, διὰ τὰ Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ Καταστήματα Μητροπόλεως καὶ Πειραιῶς Α΄. Ἐν τῷ μεταξὺ (Δευτέραν 31.3.58) ἐγένετο διάβημα πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ κ. Ἀρλιώτην μὲ αἴτημα τὴν ἄρσιν τῆς σχετικῆς μὲ τὴν κράτησιν διαταγῆς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἠρνήθη, ἰσχυρισθεὶς ὅτι θεωρεῖ την παροχήν, οὐχὶ ὡς ὑπερωριακὴν ἀμοιβήν, διότι δὲν τοῦ ἐτέθη οὕτω, ὁπότε δὲν εἶχεν ἁρμοδιότητα, πλὴν ὅ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΒΑΘΕΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΡΙΖΕΣ...!

Ποτὲ δὲν πίστευα, ὅτι ὁ τίτλος ἑνὸς θεατρικοῦ ἔργου, θ' ἀποτελοῦσε σύνθημα προεκλογικοῦ ἀγῶνος στὰ συνδικαλιστικὰ πράγματα τῆς Τραπέζης μας. Ἔγινε ὅμως κι' αὐτὸ καὶ ἀκολούθησε ὅλα ἐκεῖνα τὰ συνθήματα ποὺ κατὰ καιροὺς ρίχνονται ὡς «μομφὴ» καὶ «σκιὰ ὑποψίας» τῶν μὲν κατὰ τῶν δέ.

'Αφοῦ ἀνεσύρθη ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ἡ «μυστικὴ διπλωματία», ἀπὸ τὸ Συνταγματικὸν «ἡ πλειοψηφία κυβερνᾶ καὶ ἡ μειοψηφία ἐλέγχει», ἀπὸ τὰ μαθηματικὰ τὰ ποσοστὰ «Ἔ! τί εἶσθε...τὸ 10%»,ἀπὸ τὴ Θεοσοφία τὸ «νᾶσαι πολεμιστὴς χωρὶς νὰ πολεμᾶς», φτάσαμε καὶ στοὺς κύκλους τῆς Τέχνης καὶ τραβήξαμε αὐτὸ ποὺ μᾶς ἔκανε γι' αὐτὴ τὴν ὥρα. Τὸν τίτλο ἑνὸς θεατρικοῦ ἔργου: «Βαθειὲς εἶναι οἱ ρῖζες»! Καὶ μεταξὺ τῆς Γεωπονίας καὶ τῆς Τέχνης, χάθηκε τὸ παιχνίδι, γιατὶ αὐτοὶ ποὺ τὸ ἔλεγαν ποτὲ δὲν πίστεψαν στίς... ρίζες ἀλλὰ μόνον στὰ... φύλλα, τὰ ὁποῖα ὅμως συνήθως φυλλορροοῦν, ἐνῶ οἱ ρίζες μένουν!! Οἱ ἐκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ νέου Συλλόγου, εἶχαν τὸ χαρακτηριστικὸ μιᾶς ἀναμετρήσεως, μεταξὺ τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς τακτικῆς τοῦ ἀνεκδότου «Βάρα νομή...» καὶ ἐκείνων ποὺ πίστευαν—ποὺ πιστεύουν ὅμως—στὴ θεωρία καὶ στὴν πρᾶξη, ὅτι ὁ ἐργαζόμενος ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὑποχρεώσεις του, ἔχει καὶ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, τὰ ὁποῖα καμμιὰ δύναμη, ὅσο ψηλὰ κι' ἂν βρίσκεται δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ ἀμφισβητήσῃ πολὺ δὲ περισσότερον νὰ τοῦ καταπατᾷ! Ἡ πλειοψηφία τοῦ προσωπικοῦ, ἡ ὑγιὴς αὐτὴ πλειοψηφία, ἡ χρυσὴ ἐλπίδα τῆς Τραπέζης μὲ τὴν ἐλεύθερη ἐτυμηγορία της, κατεδίκασε ἀνέκλητα τὸ Θεοσοφικὸ Συνδικαλισμό, τοὺς ἐκπροσώπους, ὑποστηρικτὲς καὶ ὀπαδούς του! Βαθειὲς εἶναι οἱ ρίζες!!

Πόσο προσπάθησαν καὶ πόσο φιλότιμα ἐργάσθηκαν γιὰ νὰ τὶς ἀποκόψουν! 'Αλλ' εὐτυχῶς εἶχαν βάθος. Κι' ἐνῶ τὸ συνδικαλιστικὸ δένδρο στὴν Τράπεζα, ὁλοένα ἔχανε τοὺς κλώνους του κι' ὁ κορμός του δεχότανε ἀπανωτὰ τὰ χτυπήματα τοῦ 'Ηλιασκικοῦ τσεκουριοῦ, ἔφτασαν οἱ ρίζες του γιὰ νὰ τοῦ ξαναδώσουν τὴν πνοὴ καὶ τὴ δύναμη τοῦ ξαναφουντώματος. Αὐτὲς τὶς ρίζες ἀμφισβητοῦσαν καὶ τὴ δύναμή τους. Κι' οἱ ὑλοτόμοι ἀνίκανοι καὶ καταπτοημένοι, κάθιδροι ἀπὸ τὴν ἀγωνία ἀπεχώρησαν στὰ 'Ιδια, γιατὶ κατάλαβαν στὸ τέλος ὅτι τὸ δέντρο αὐτὸ δὲν ἦταν εὔκολη λεία, εἶχε βαθειὲς ρίζες! Ἦταν τὸ δέντρο ποὺ ἄντεξε στὸ σίφουνα τῆς 'Ηλιασκοκρατίας καὶ θἄπεφτε ἀπὸ τὸ μπατζανέμι τῆς «μυστικῆς διπλωματίας»;

Τὸ προσωπικό, τὸ χιλιοχτυπημένο αὐτὸ δέντρο, μ' ἐμπιστοσύνη στὶς ρίζες του, καὶ κάτω ἀπ' τὴ νέα του Συλλογικὴ ἡγεσία, προχωρεῖ στὴν ἀξιοπρεπῆ διεκδίκηση τῶν αἰτημάτων του, χωρὶς νἄχη ἀνάγκη ἀπὸ λιπάσματα τύπου «Κρισναμοῦρτι».

'Ο 'Ιλισσὸς σκεπάσθηκε καὶ πάνω του ἁπλώθηκε ἡ πλατειὰ λεωφόρος τῶν νέων Δυνάμεων, ποὺ καλοῦνται νὰ ἐργασθοῦν σήμερα καὶ νὰ κυβερνήσουν αὔριο τὴν Τράπεζα, ζητῶντας μὲ κάθε νόμιμο μέσο τὰ δικαιώματα ἐκεῖνα ποὺ τοὺς ἀφαιρέθηκαν παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν ἠθικῆς καὶ ἀνθρωπίνης συναντιλήψεως, δικαιώματα ποὖχουν βαθειὲς τὶς ρίζες, ποὺ τοὺς ἀμφισβητοῦνται ἀπὸ πολὺ καιρό, ἀπὸ πάρα πολὺ καιρό!

Μ. Αδς.

Η 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821
Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΣΤΑ ΣΤΕΝΑ ΤΩΝ ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΩΝ

«Τῆς Ρούμελης οἱ μπέηδες
καὶ τοῦ Μωρηᾶ οἱ πασάδες
στὰ Δερβενάκιακοίτουνται
κορμιὰ δίχως κεφάλια».

Γράψαμε ὅτι οἱ ἐκδρομές μας εἶναι μία ἐθνικὴ ἀποστολὴ μοναδικὴ στὸ εἶδος, διότι ἀναπτύσσουν τὴν πνευματικότητα τῶν ἐκδρομέων, τὴν πνευματικότητα ἐν γένει τῶν κατοίκων τῆς Χώρας.

Εἴπαμε ὅτι μὲ τὶς ἐκδομὲς θνη τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγάλη ἱστορία ὀφείλουν πάντοτε νὰ σέβωνται αὐτήν, διὰ νὰ μποροῦν νὰ ἔχουν τὴν ἀξίωσι νὰ συγκαταλεχθοῦν εἰς τὴν χορείαν τῶν πολιτισμένων λαῶν.

'Ιστορία εἶναι ἡ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία μᾶς διδάσκει τὰ διάφορα στάδια τοῦ πολιτισμοῦ ἑκάστης χώρας, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν γεγονότων καὶ κατὰ τάξιν.

Πολιτισμὸς δὲ εἶναι ὁ αὐτομάχη τῶν Δερβενακίων τοῦ 'Ιουλίου 1822, τὴν μεγαλύτερη τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος. Στὸ Μεσολόγγι τὸ 1826, πολεμοῦσαν 5.000 Ἕλληνες μαχηταὶ μὲ τὰ ἡνωμένα στρατεύματα 25.000 Τούρκων καὶ Αἰγυπτίων ὑπὸ τὸν Ρεσίτι καὶ 'Ιμβραὴμ πασᾶ. 'Ενῶ στὰ στενὰ τῶν Δερβενακίων 10.000 Ἕλληνες ὑπὸ τὸν Κολοκοτρώνη κατετρόπω-

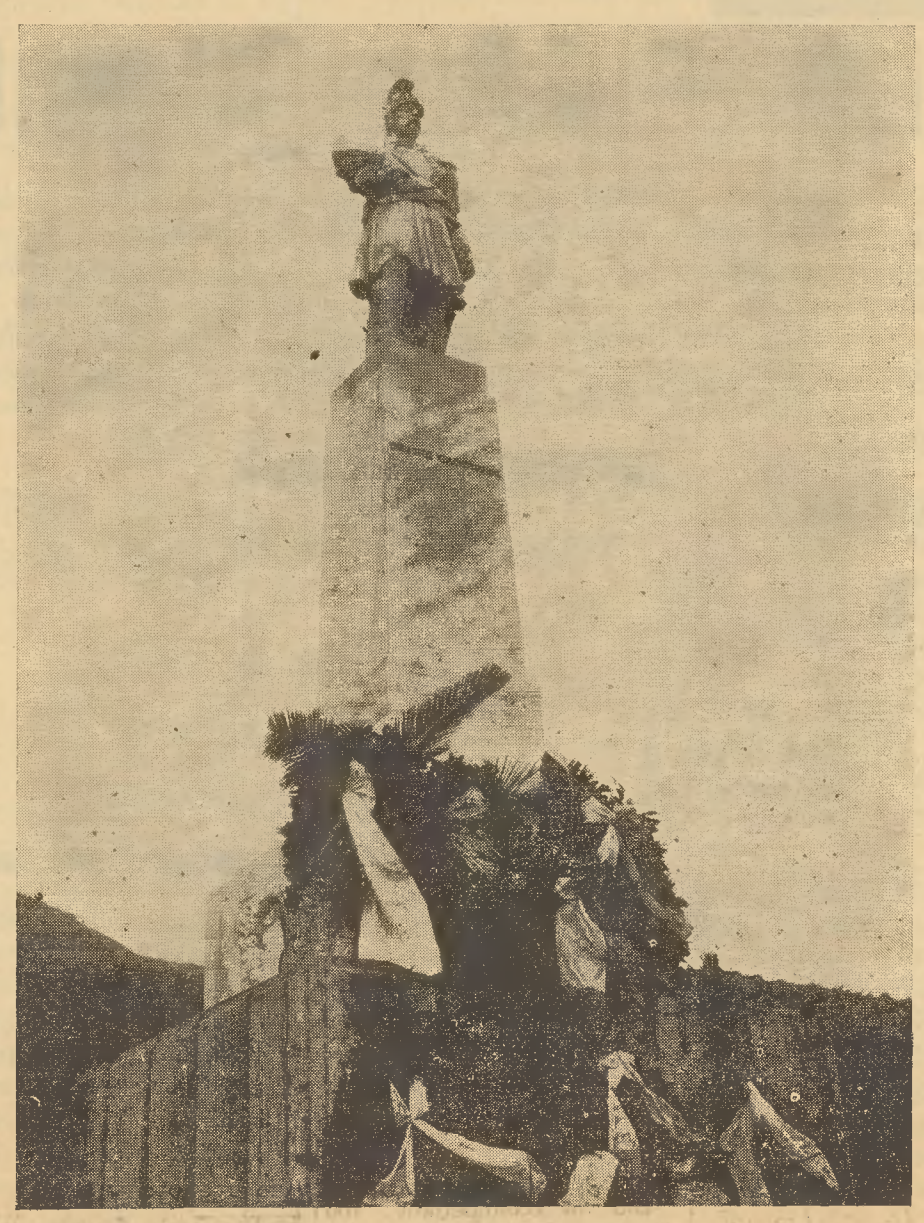

Τὸ πελώριο ἄγαλμα τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη στὰ Δερβενάκια, ἔργον τοῦ γλύπτου Σώχου, ποὺ ἤγειρε ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις τὸ 1956. Σ' αὐτὸ φαίνονται οἱ δάφνινοι στέφανοι τοὺς ὁποίους κατέθεσεν ἡ 'Ομοσπονδία, τὰ ἐκδρομικὰ Σωματεῖα καὶ ἡ Ἕνωσις Φιλάθλων 'Εθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὸν πανηγυρισμὸ τῆς 25ης Μαρτίου 1958.

μαθαίνουμε ἐπὶ τόπου περισσότερα γιὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ 'Ελληνικοῦ Ἔθνους. Βλέπουμε τὰ σημεῖα, ὅπου ἔγιναν αἱ μάχες, ἀναμετρᾶμε τὶς δυνάμεις τῶν ἀγωνιστῶν ἐναντίον τῶ νεπιδρομέων, δυναστῶν, κατακτητῶν, ἐκπλησσόμεθα διὰ τὸ ἄνισον τοῦ ἀγῶνα καὶ θαυμάζομε τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν πολεμιστῶν διὰ τὴν ἀπόκτησι τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποία παρέδωσαν καὶ εἰς ἡμᾶς. Τὰ Ἔθνη τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἱστορία, δὲν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν πολιτισμένα. Ἔσεβασμός, ἡ πρακτικὴ σκέψι καὶ ἡ πρόβλεψι.

Τὸ 'Εκδρομικὸν Τμῆμα τῆς 'Ενώσεως Φιλάθλων ὠργάνωσε τὴν ἐκδομὴ τῆς 25ης Μαρτίου 1958 στὰ Δερβενάκια, στὸ μοναστῆρι τοῦ ἁγίου Σώστη, ἐκεῖ ποὺ ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέρνησι τὸ 1956 ἔστησε τὸν ἀνδριάντα τοῦ Κολοκοτρώνη, ὥστε ὁ ἑορτασμὸς τῆς 137ης ἐπετείου νὰ γίνῃ μὲ θερμότερο πατριωτικὸ αἴσθημα. Μετὰ τὸν 'Ακροκόρινθο, τὰ Δερβενάκια (Δερβὲν τουρκικὴ λέξι ποὺ σημαίνει στενωπός), εἶναι ἡ δευτέρα σπουδαία πύλη τῆς Πελοποννήσου, ποὺ ἑνώνει τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους μὲ τὸν κάμπο τῆς Κορινθίας. Δὲν εἴμεθα μόνον ἡμεῖς ἐδῶ. 'Απὸ ψηλά, ἀπὸ τὴν πλαγιὰ τοῦ μοναστηριοῦ ἀγναντεύομε στὴν ἀμαξητὴ γραμμὴ νὰ καταφθάνουν πολλὰ «πούλμαν» ἐκδομέων. Εἶναι τὰ ἐκδρομικὰ Σωματεῖα τῆς 'Ομοσπονδίας ποὺ θὰ γιορτάσουν μαζύ μας. Πλήθη καὶ πλήθη ἐκδρομέων, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ σκαρφαλώνουν τὶς πετροπλαγιὲς τοῦ ἁγίου Σώστη, ὡς νὰ φτάσουν στὴ θέσι τοῦ ἀνδριάντα. Οἱ ἔφοροι τῶν ἐκδρομῶν τους κρατοῦν ἀπὸ ἕνα δάφνινο στεφάνι στὰ χέρια τους μὲ τὰ ἐθνόσημα καὶ τὴν πανηγυρικὴ χρονολογία. Τὰ πλατάνια, οἱ λεῦκες, τὰ κυπαρίσσια καὶ οἱ πολλὲς βρύσες, μπερδεύουν τὰ μονοπάτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ξεδιαλεχτοῦν οἱ ἐκδρομεῖς ἕως ὅτου φτάσουν κοντὰ στὸ ἄσπρο γιγάντιο ἄγαλμα. Ρωτοῦν θὰ βγοῦμε καλὰ ἀπὸ δῶ γιὰ ν' ἀνέβουμε κεῖ ψηλά; Τὸ τρόπαιον μᾶς θυμίζει τὸν τάφο τοῦ Ναπολέοντα στὸ Παρίσι, ποὺ γύρω-γύρω γράφονται αἱ μάχες ποὺ κέρδισε—ἐδῶ ὅμως γύρω-γύρω στὸ ἄγαλμα τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ διαβάζουμε τὶς ἑλληνικὲς μάχες «Δερβενάκια—Δολιανὰ —Βαλτέτσι — Τριπολιτσὰ—Καρύταινα».

Τὴν ἐκδρομή μας τὴν διακρίνει ἡ ἄψογη ἐμφάνισι, ἡ παράστασι, ἡ ἀναπαράστασι, ἡ ὑπεροχή.

Μᾶς γίνεται ὁμιλία γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ 'Ακροκορίνθου. Μετὰ ὁ ὁμιλητὴς τῆς ἐκδρομῆς μας, μᾶς ἀναλύει μὲ συντομία τὰ 370 χρόνια τῆς μαύρης καὶ ἐλεεινῆς τουρκικῆς σκλαβιᾶς, ἀπὸ τὸ 1453—1821. Ἔπειτα γιὰ τὰ κατορθώματα τῶν 'Ελλήνων στὸ πρῶτο ἔτος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ κατόπιν γιὰ τὴν περιλάλητη σαν 40.000 Τούρκους ὑπὸ τὸν Μαχμοὺτ Πασᾶν Δράμαλην.

'Ο ἀρχιστράτηγος Δράμαλης ἔχασε 25 χιλιάδες νεκροὺς καὶ τραυματίες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὺς πασάδες (τούρκους ὑποστρατήγους διοικητὰς μεραρχιῶν του). Ἔχασε ὅλες τὶς ἐφοδιοπομπές του, ὅλα τὰ μεταγωγικά του, ὅλη τὴν ἐπιμελητεία του, ὅλες τὶς ἀποσκευές του καὶ ὅλα τὰ λάφυρά του τὰ ὁποῖα εἶχε ἁρπάξει ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς ἑλληνικοὺς πληθυσμούς. Ἐκεῖ βρῆκε τὴ νίλα του. Μὲ τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ του κλείσθηκε στὸν 'Ακροκόρινθο, ὅπου πέθανε τὸν μῆνα 'Οκτώβριον 1822, ἀπὸ τὴν θλῖψι του καὶ τὸν τρόμο του μήπως ἀνακαλέσῃ αὐτὸν ὁ σουλτᾶνος Μαχμοὺτ ὁ Β΄ στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τὸν ἀποκεφαλίσῃ διὰ τὴν ἀποτυχία τῆς ἐκστρατείας.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔνδοξη αὐτὴ μάχη ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέρνησι τὸ 1822, ὑπὸ τὸν Θεόδωρον Νέγρην ἀνεκήρυξε τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνη ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου.

Εἴμαστε μπροστὰ στὸ ἄγαλμα, μὲ τὴν πανοραματικὴν θέα τοῦ ἁγίου Σώστη πρὸς τὸν κάμπο τῆς Κορινθίας.

Τὸ Συμβούλιον τῆς ΕΦΕΤ ἔχει ἑτοιμάσει ἕνα ἐξαίρετο δάφνινο στεφάνι μὲ τὰ ἐθνόσημα. Ξεχωρίζομε ἀπὸ τἄλλα ἐκδρομικὰ Σωματεῖα γιατὶ ἀνεβήκαμε πρῶτοι ἀπ' ὅλους. Εἴμαστε μπροστὰ στὸ ἄγαλμα μαζεμένοι. 'Ο συνάδελφος ὁμιλητὴς μας κάνει μιὰ προσφώνησι, ποὺ γιὰ τὴν ἱστορικὴ ἡμέρα ἀξίζει νὰ τὴν ἀναγράψουμε:

«Κυρίες, Δεσποινίδες καὶ Κύριοι,

Μέλη καὶ φίλοι τῆς ΕΦΕΤ καὶ ἐλεύθεροι Ἕλληνες Πολῖται.

'Η Ἕνωσις Φίλάθλων 'Εθνικῆς Τραπέζης, οἱ 'Υπάλληλοι ἐν γένει τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος, ἐκτιμῶντες μεγάλως τὴν μεγίστην συμβολὴν τοῦ ἀρχιστρατήγου τῆς Πελοποννήσου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀνεξαρτησίας 1821—1828, ὁ ὁποῖος μαζὺ μὲ τὸν στρατάρχην τῆς Ρούμελης Γεώργιον Καραϊσκάκην, ἐλάμπρυνε τὶς σελίδες τῆς ἱστορίας τῆς συγχρόνου 'Ελλάδος μὲ τὰ τρόπαια τῶν μαχῶν του, στεφανώνουσι τὸν εἰς τὰ στενὰ τῶν Δερβενακίων ἀνδριάντα τοῦ ἥρωος εἰς αἰωνίαν δόξαν αὐτοῦ».

Τὸ στέφανον τιμῆς ἔνεκεν κατα-

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΕΝΤΩΝ ΥΠΑΛΛ. Ε.Τ.Ε.

'Ο Σύλλογος τῶν 'Απομακρυνθέντων 'Υπαλλήλων 'Εθνικῆς Τραπέζης ὑπέβαλε εἰς τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Ε.Τ.Ε.Α. τὸ κάτωθι ἀπὸ 3)4)58 ὑπόμνημα, ὅπερ καὶ ἐκοινοποίησε εἰς τὸν Διευθυντὴν Προσωπικοῦ κ. Κορογιαννάκην καὶ τοὺς Συλλόγους Προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ κ. ΔΙΟΚΗΤΗΝ ΕΘ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης μετὰ τὴν συγχώνευσιν ταύτης τὸ ὁποῖον εἶχε συγκινήσει ζωηρῶς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ προκαλέσει ἀναστάτωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν ἐξακολουθεῖ ἀναμφισβητήτως ν' ἀποτελῇ θέμα ἠθικῆς τάξεως. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐπανεύρῃ τὸν δρόμον τῶν ὡραίων παραδόσεών της καὶ τὸν κανονικόν της ρυθμὸν ἐὰν δὲν δοθῇ μία λύσις ἱκανοποιοῦσα τὸ κοινὸν αἴσθημα καὶ τὸ δίκαιον.

'Η τεραστία ἠθικὴ σημασία τοῦ ζητήματος ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἀναλήψεως τῆς Διοικήσεως ὑπ' αὐτοῦ ὅστις καὶ ὑπεσχέθη ὅτι ἡ ἐπίλυσίς του θ' ἀπετέλει κύριον μέλημά του.

'Η δήλωσίς του αὕτη ἔκανε ν' ἀναθαρρήσουν καὶ νὰ στηρίξουν ἐπ' αὐτοῦ πολλὰς ἐλπίδας οἱ ὑπερχίλιοι ὑπάλληλοι τῆς 'Εθν. Τραπέζης. Παρὰ τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1957 οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη. 'Ως ἐκ τούτου τὸ Διοικ. συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀπομακρυνθέντων ὑπαλλήλων θεωρεῖ ἐπιβεβλημένον νὰ θέσῃ καὶ αὖθις ὑπ' ὄψει τοῦ κ. Διοικητοῦ τ' ἀπασχολοῦντα αὐτοὺς ζητήματα μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ δοθῇ μία λύσις ρεαλιστικὴ καὶ δικαία τὸ συντομότερον.

Τὰ βασικώτερα τῶν ζητημάτων εἶναι τ' ἀκόλουθα:

1) 'Επαναφορὰ τῶν ἄνευ Συντάξεως ἀπολυθέντων:

2) 'Επαναφορὰ τῶν 'Αναπήρων καὶ Τραυμ. Πολέμου, ὡς καὶ τῶν Συνδικαλιστῶν.

3) 'Επιστροφὴ τῶν κρατηθέντων δανείων.

4) Χαρήγησις, προσαυξήσεως μιᾶς τριετίας ἢ τοῦ ἡμίσεως διαφορᾶς ἀνωτέρου βαθμοῦ.

5) Παροχὴ πλασματικῆς συντάξεως, ἀναλόγως τῶν ἐτῶν μέχρι τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

6) Προτίμησις κατὰ τὰς προσλήψεις, τῶν τέκνων ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀπομακρυνθέντων ὑπαλλήλων ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ Διοικητικοῦ οἴτινες προέρχονται ἐκ τῶν σπλάχνων τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἔχουν καταννοήσει τοὺς πόνους του καὶ ἐνστερνισθῇ τὰς χαράς του, θὰ θελήσουν νὰ γίνουν ἀντιλήπτορες τῶν αἰτημάτων του καὶ νὰ χωρήσουν εἰς ταχείας καὶ ριζικὰς λύσεις, ἵνα τερματισθῇ ἡ ἐκκρεμότης ἡ κρατοῦσα ἐν ἀναταραχῇ χιλίους καὶ πλέον ἀνθρώπους.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

'Η ἀπορρόφησίς του εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην παρεξηγήθη, δυστυχῶς. 'Εξελήφθη ὡς ἀδυναμία, μὲ συνέπειαν τὴν ἀδικαιολόγητον παρέλκυσιν τῆς λύσεως αἰτημάτων του ἢ καὶ τὴν πλήρη ἀπόρριψιν ἄλλων.

Ὅμως ἡ ὑποχωρητικότης καὶ ὑπομονὴ ἔχουν ὡρισμένα ὅρια, ἡ ὑπέρβασις τῶν ὁποίων δημιουργεῖ ἀπαραιτήτως ζωηρὰν ἀντίδρασιν. 'Εκδήλωσις δὲ ἀσφαλῶς ταύτης ὑπῆρξεν ἡ ἐπικράτησις τῆς «'Ηνωμένης Παρατάξεως».

Τὸ Προσωπικὸν διὰ τῆς ψήφου του ἔκαμε μίαν ΙΣΧΥΡΑΝ ΥΠΟΜΝΗΣΙΝ ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΝ ΟΤΙ, ΥΠΑΡΧΟΥΣΩΝ ΠΛΕΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΩΝ, Η ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟ ΠΟΛΛΟΥ ΕΚΚΡΕΜΟΥΝΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΒΡΑΔΥΝΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ.

Ὅτι ἡ μόνιμος οἰκονομικὴ του ἀνόρθωσις, δέον ν' ἀποτελέσῃ τὸ κύριον μέλημα τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Τραπέζης ἁρμοδίων. Ἄλλως τὰ διανεμόμενα κέρδη κάθε ἄλλο παρὰ «καθαρὰ» εἶναι. Εἶναι ἀνεμιμεγμένα μετ' αὐτοῦ τούτου τοῦ αἵματος τοῦ Προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον τὰ ἐδημιούργησε. Διαιώνισις δὲ τῆς τοιαύτης καταστάσεως θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πλήρη ἐξουθένωσίν του. Ὅμως, ὡς ἡ ψῆφος του διεδήλωσε, τὸ Προσωπικὸν εἶναι ἀποφασισμένον ν' ἀγωνισθῇ δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του διὰ τὴν ἀποτροπήν της. 'Ως πρὸς αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ οὐδεμία ἀμφιβολία. 'Ως ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῆς ἀγωνιστικῆς ἀντοχῆς του.

'Ελπίζομεν ὅμως, ὅτι δὲν θὰ παραστῇ ἀνάγκη συνεχοῦς προσφυγῆς εἰς τὰ ἔσχατα μέσα. Ὅτι ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ κατανόησις θὰ πρυτανεύσουν. Ὅτι θὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τὸ ὑποστὰν τὰ πάνδεινα Προσωπικὸν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης. Καὶ τότε ἡνωμένοι πάντες, ὡς εἷς ἄνθρωπος, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς ἰσχύος τοῦ 'Ιδρύματος, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς 'Εθνικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

'Ηλίας Θ. Καρατζᾶς—'Αθηνᾶς Ν. Τσεκούρα συνάδελφος, ἠρραβωνίσθησαν ἐν 'Αθήναις τῇ 16.3.58.

Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Λ.Α.Α.

ΨΗΦΙΣΜΑ

'Η Διοικητικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Συλλόγου τῶν 'Υπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, συνελθοῦσα σήμερον ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ τραγικοῦ θανάτου τῶν μελῶν του:

Στεργίου Γεωργίου
'Ολλανδέζου 'Ελένης
Πανουργιᾶ Νινέττας
Βαμβακᾶ Αἰμιλίου καὶ
Γιακωβάκη 'Αθανασίου

Ψηφίζει

1) Νὰ ἐκφρασθῇ ἡ βαθυτάτη ὀδύνη καὶ τὰ συλλυπητήρια τῆς Δ.Ε. πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν θανόντων.

2) Ν' ἀκολουθήσῃ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου τὴν κηδείαν των.

3) Ν' ἀναρτηθῇ ἡ σημαία τοῦ Καταστήματος τοῦ Συλλόγου μεσίστιος ἐπὶ τριήμερον.

4) Νὰ διατεθῇ εἰς μνήμην των τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 2.500 (δύο χιλιάδων πεντακοσίων) ὑπὲρ τοῦ 'Ασύλου 'Ανιάτων καὶ ἑτέρων 2.500 (δύο χιλιάδων πεντακοσίων) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου 'Υγείας Προσωπικοῦ 'Εθνικῆς Τραπέζης (ΤΥΠΕΤ) καὶ

5) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον.

'Εν 'Αθήναις τῇ 16)4)58

'Εντολῇ Διοικ. 'Επιτροπῆς

'Ο Πρόεδρος
Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Ε. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς 'Ενώσεως Φιλάθλων 'Εθνικῆς Τραπέζης συνελθὸν σήμερον ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ τραγικοῦ θανάτου, τὸν ὁποῖον εὗρον τὰ Μέλη της:

Στεργίου Σ. Γεώργιος
Βαμβακᾶς Α. Αἰμίλιος
Γιακωβάκης Β. 'Αθανάσιος
'Ολλανδέζου Κ. 'Ελένη καὶ
Πανουργιὰ Α. Νινέττα

κατὰ τὴν ἐκδρομὴν των τοῦ Πάσχα εἰς 'Ιωάννινα

Ψηφίζει

1) Νὰ ἐκφρασθῶσι ἡ βαθυτάτη ὀδύνη καὶ τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δ.Σ. πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν μεταστάντων.

2) Νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Δ.Σ. τὴν κηδείαν των.

3) Νὰ διατεθῇ εἰς μνήμην των τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1.000.— (χιλίων) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου 'Υγείας Προσωπικοῦ 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος καὶ

4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ ἡμερησίου Τύπου.

'Εντολῇ Διοκητικ. Συμβουλίου

'Ο Πρόεδρος
ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΝΙΚ. Κ. ΒΑΜΒΑΚΑΣ

θέτει τὸ ἀρχαιότερον μέλος τῆς ΕΦΕΤ ἐκ τῶν παρευρισκομένων, μὲ τὴν ἀναφώνησι: «ὄρθιος χώρει γενναῖε στρατηγὲ διδάσκων τοὺς λαοὺς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, πῶς οἱ δοῦλοι γίνονται ἐλεύθεροι».

'Η ΕΦΕΤ ἐκφράζει καὶ πάλι τὴ λύπη της διότι πολλοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἐδήλωσαν συμμετοχὴ στὴν ἐκδρομὴ στὶς τελευταῖες μέρες, δὲν μπόρεσε νὰ τοὺς πάρη μαζύ της.

Μᾶς εἶναι γνωστὸ ὅτι στὶς παραμονὲς μεγάλων ἑορτῶν εἶναι ἐντελῶς προβληματικὴ ἡ ἐξεύρεσις «πούλμαν», διότι τὰ καπαρώνουν ἀπὸ 15θήμερο πρὶν τὰ Σωματεῖα.

Οἱ 'Αθηναῖοι μιμούμενοι τὶς Εὐρωπαϊκὲς χῶρες, δὲν θέλουν πλέον νὰ μείνουν στὴν πόλι τὶς μεγάλες γιορτές, γιὰ νὰ βλέπουν μονότονα τοὺς τοίχους τῶν πολυκατοικιῶν καὶ νὰ ροφοῦν τὴ σκόνι τῶν ἀσφαλτοστρωμένων δρόμων της.

Ξεχύνονται στὸ πράσινο καὶ στὴ ρομάντζα τῆς ὑπαίθρου γιὰ νὰ περιποιηθοῦν τὴν ὑγεία τους. Ἔγιναν πλέον πολὺ πρακτικοί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠ. ΝΟΥΣΙΑΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Φλυαροῦν οἱ ἐπιτιμηταὶ τῆς κινητοποιήσεως τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὴν ἄμυναν τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων του, ὅτι ἡ ἀπεργία ἐπιδρᾷ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ἀναμενομένης ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Συντάξεων διὰ τὴν ἑπομένην διετίαν. Πολὺ συγκινητικὸν πράγματι τὸ ἐνδιαφέρον. Ἐὰν οἱ ἁρμόδιοι Ὑπουργοὶ ἐπικαλεσθοῦν τὴν «ὑπηρεσιακήν» των ἰδιότητα καὶ τὸ συζητήσουν, οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν μείωσιν τῆς εἰσφορᾶς των πρὸς τὸ Ταμεῖον ἔχουν τὰ ἐπιχειρήματά των ἀνεξαρτήτως τῶν κινήσεων τοῦ Προσωπικοῦ.

Οἱ ἐπιχειροῦντες τὴν σύνδεσιν τῶν δύο τούτων θεμάτων δὲν ἐπιτυγχάνουν εἰμὴ τὴν ἐνίσχυσιν ἐκείνων, οἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τὸν τορπιλλισμὸν ἀμφοτέρων. Μία εἶναι ἡ ὁδός. Κοινὴ προσπάθεια τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὑπὸ σύνταξιν Προσωπικοῦ διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Ταμείου μας Συντάξεων, βάσει τῶν ἀνειλημμένων νομικῶν καὶ ἠθικῶν ὑποχρεώσεων καὶ συμπαράστασις εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ, διότι τὸ ἀγωνιστικὸν φρόνημα τούτου ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν ὕπαρξιν καὶ ἐπιβίωσιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν.

ΟΥΔΟΛΩΣ ΑΝΗΣΥΧΟΥΣΑΝ...

Δὲν ἐπῆραν ἀνάσα οἱ δύο Κωστῆδες ἀπὸ τὸν ἐκλογικόν τους «ἀγῶνα» καὶ «ἔσπευσαν» νὰ κυκλοφορήσουν ἀνακοίνωσιν διὰ νὰ μᾶς εἴπουν ὅτι οὐδόλως θὰ ἀνησυχοῦσαν διὰ τὴν γενομένην κράτησιν τῶν ἀποδοχῶν, διότι, διὰ μὲν τοὺς μικροὺς ἦτο μηδαμινὴ ἡ διαφορά, διὰ δὲ τοὺς μεγάλους—ἄκουσον, ἄκουσον—αὐτὰ ποὺ τοὺς κρατοῦνται δὲν εἶναι τίποτα ἔναντι αὐτῶν ποὺ πρέπει νὰ πάρουν (!) Ἑπομένως τὶ θέλετε καὶ γυρεύετε οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις. Τὰ λίγα μὴν τὰ γυρεύετε.

Ἀπὸ πολλὰ ὑποφέρουμε. Τὰ πολλὰ δὲν μᾶς τὰ δίνουν ἀφοῦ δὲν μᾶς δίνουν καὶ τὰ λίγα, ἑπομένως ζῆστε φτωχοϋπάλληλοι μὲ τὸ ὄνειρο τῆς ΝΙΡΒΑΝΑ.

Δὲν ἀνησυχοῦν λοιπόν, δι, αὐτὸ δὲν μᾶς εἶπαν τίποτα ἐνῷ ἐγνώριζον καὶ πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν ὅτι θὰ γίνουν κρατήσεις. Ἀλλὰ διὰ ποῖον ἄλλο ζήτημα ἀνησύχησαν; Μόνον ἴσως διὰ τὸ ὅτι ἡ παροῦσα Δ. Ε. «ἔχει λαμπρῶς κατηρτισμένας μαχητικὰς δυνάμεις». Δι' αὐτό, θέλοντας καὶ μή, τὰ ἐπῆραν τὰ δεκανίκια.

ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ

Ἐπὶ τοῦ διενεργουμένου διαγωνισμοῦ διὰ τὴν πρόσληψιν ὑπαλλήλων, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ ΕΤΕΑ, ὡς Ἐθνικὸν καὶ Κοινωφελὲς Ἵδρυμα, θὰ ἔδει νὰ ἀναθεωρήσῃ πῶς τοὺς ὅρους τοὺς ἀρχικῆς προκηρύξεως, ἵνα μὴ ἀποκλεισθοῦν τῆς περαιτέρω δοκιμασίας ὑποψήφιοι ἱκανοὶ καὶ ἔχοντες πραγματικὴν ἀνάγκην ἐργασίας, πλὴν μὴ δυνηθέντες νὰ ἐκμάθουν πλήρως ξένας γλώσσας, ἐλλείψει τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο οἰκονομικῶν πόρων. Ἐπίσης ἡ πρόσληψις ἀριθμοῦ τινος ὑπαλλήλων, πέραν τοῦ καθωρισμένου τοιούτου, ἐκ τῶν τέκνων τῶν συναδέλφων (ἐν ἐνεργείᾳ, συνταξιούχων καὶ ἀπολυθέντων) ἐπιβάλλεται καὶ ἐλπίζομεν ὅτι, ἡ Διοίκησις, προερχομένη ἐκ τῆς τάξεώς μας, δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην περαιτέρω ἀναλύσεως τῶν λόγων οἵτινες συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἀπόψεώς μας, ἵνα τὴν υἱοθετήσῃ.

ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ

Ὁ εὐτυχῶς ἐλαφρὸς τραυματισμὸς συναδέλφου ἀπὸ ἀποσπασθέντα ὑαλοπίνακα φωταγωγοῦ τῆς μεγάλης αἰθούσης συναλλαγῶν τοῦ Κεντρ. Καταστήματος ἂς κινήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἁρμοδίας διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κτιρίων τῆς Τραπέζης Ὑπηρεσίας.

Πέραν τοῦ ὅτι, οὐδέποτε τοποθετοῦνται γραφεῖα κάτωθι φωταγωγῶν, καὶ μὲ τοῦτο ἂς ἀσχοληθοῦν οἱ διαρρυθμίσαντες τοὺς χώρους ἐργασίας, τὰ παρουσιαζόμενα ἑκάστοτε παρομοίας φύσεως ἀτυχήματα ἀποδεικνύουν ὅτι αἱ πάσης φύσεως ἐπιδιορθώσεις κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, ἰδίᾳ δὲ αἱ ἀφορῶσαι τοὺς φωταγωγούς, ἀποτελοῦν πηγὴν κινδύνων εἰς βάρος τῶν συναδέλφων καὶ τοῦ συναλλακτικοῦ κοινοῦ.

ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ

Προϊστάμενοί τινες τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, εὐτυχῶς ἐλάχιστοι, συμπεριφέρονται πρὸς τοὺς ὑφισταμένους των, κατὰ τρόπον ἀπάδοντα πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν ὑποτιθεμένην μόρφωσίν των.

Θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τούτους, ὅτι ἀποτελεῖ ὑπηρεσιακὸν καθῆκον, ἡ προσηνὴς πρὸς τοὺς ὑφισταμένους συμπεριφορά των καὶ ὅτι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, αἱ συνέπειαι, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποφύγωμεν, θὰ εἶναι δυσάρεστοι δι' αὐτούς.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΙΛΙΣΟΣ,,

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 9ον τεῦχος, Ἀπριλίου 1958, τοῦ τριμηνιαίου περιοδικοῦ Ἐλευθέρας Σκέψεως «ΙΛΙΣΟΣ». Διευθυντὴς Κωστῆς Μελισσαρόπουλος. Τιμὴ τεύχους δρχ. 10. Ἐτησία συνδρομὴ δρχ. 30.

Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: N. Sri Ram «Σπούτνικ καὶ Εἰρήνη», Δ. Ἰωαννίδη «Οἱ τεχνητοὶ δορυφόροι», Ἰω. Βασιλῆ» Οἱ ἀγῶνες γιὰ τὴν Ἐλευθερία», Κ. Δεσποτοπούλου «Ὑπὲρ καταργήσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου», Χρ. Ριζοπούλου «300 χρόνια θρησκευτικῆς ἐλευθερίας», Leadbeater «Πάσχα», Perkins «Ὁδὸς ἁρμονίας», Ἡ θεία Κωμῳδία ὡς συμβολικὸν ἔπος, Ὁ Αἰώνιος Δεῖπνος, Ἡ ἀνθρώπινη πλευρὰ στὸ βασίλειο τῶν φυτῶν, χρονικά, Ποιήματα Παλαμᾶ, Σικελιανοῦ, Προβελεγγίου, Σκίπη, Μαμμέλη, Φιλύρα.

Ο
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΓΕΩΡΓ. ΠΙΠΙΚΙΟΣ
Δέχεται τὰ μέλη τῶν Ταμείων Ὑγείας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν 11 — 1 καὶ 5 — 7 μ.μ. Λυκαβηττοῦ καὶ Ἀλεξ. Σούτσου 24 — Τηλ. 613.513

ΦΩΤΟ ΦΑΝ
ΟΠΤΙΚΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΦΑΝΗΣ Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐμμ. Μπενάκη 9ε — Ἀθῆναι
Τηλ. 35.813
Ἐκτελοῦνται συνταγαὶ Ταμείου Ὑγείας Τραπεζῶν
Ἐθνικῆς — Ἑλλάδος
Ἀγροτικῆς

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ»

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος τῆς 18ης Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., τὰ πρακτικὰ τῆς ὁποίας δημοσιεύετε εἰς τὸ φύλλον τῆς 8ης Μαρτίου. ὁ Συνάδελφος καὶ ὑπάλληλος τοῦ Ὑποκαταστήματός μας κ. Ψαρουδάκης, ἀγορεύων ἀνέφερεν ἀνακριβείας, αἵτινες πιθανὸν νὰ ἐδημιούργησαν ψευδεῖς ἐντυπώσεις, τόσον εἰς τοὺς παρευρεθέντας, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώσαντας τὴν ἀγόρευσίν του κ.κ. Συναδέλφους, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς παρακαλέσω, ὅπως δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν μου πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ὁ κ. Ψαρουδάκης μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρει: "Ἂν μποροῦσα νὰ σᾶς πῶ μὲ πόσην ὑπηρεσίαν εἶμαι ἐγὼ ἀτομικὰ ἐπιφορτισμένος,... ἴσως δὲν θὰ μὲ πιστεύετε....Διὰ νὰ διευκολύνω τὸν κ. Συνάδελφον νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς πῶ ἐγὼ τὰς ὑπηρεσίας εἰς ἃς ἀσχολεῖται.

Ὁ κ. Ψαρουδάκης μὲ ἕνα ἀκόμη Ὑπολογιστὴν Α.' ἀσχολοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν ἐπιταγῶν καὶ ἐντολῶν Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν ἀγορὰν Ξένων Τρ)τίων.

Ἡ ἐργασία των διεξάγεται μὲ ἄνεσιν καὶ ἀξιοπρέπειαν ἐντὸς τῶν 42 ὡρῶν ἑβδομαδιαίως.

Τόσον ὁ κ. Ψαρουδάκης, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ Ὑπάλληλοι τοῦ Ὑποκαταστήματος οὐδέποτε εἰργάσθησαν πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν.

Ὁσάκις παρέστη ἀνάγκη λόγῳ ἐποχιακῆς αὐξήσεως ἐργασιῶν, συνήθως ἐξαγωγικῶν, ἡ Διοίκησις τῇ αἰτήσει μας πάντοτε μᾶς ἐνίσχυσε δι' ἀποσπάσεως Ὑπαλλήλων καὶ δημιουργίας συνεργείων ὑπερεργασίας.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματός μας, ἔχομεν καθιερώσει τὸν μὲν χειμῶνα δύο ἀπογεύματα τὸ δὲ θέρος ἓν τοιοῦτον ἐργασίας.

Ὡς πρὸς τὰς συνθήκας ἐργασίας ἀρκεῖ νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι τὸ Κατάστημά μας εἶναι νεότευκτον πολυτελοῦς κατασκευῆς μὲ θέρμανσιν διὰ καλοριφὲρ μὲ τέλειον ἐξαερισμὸν μὲ περιστρεφομένην θύραν εἰσόδου, μὲ ἐξουδετέρωσιν τοῦ θορύβου διὰ ἠχομονωτικῶν πλακῶν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς καὶ μὲ DOUCHES διὰ τὸ προσωπικόν.

Ἤδη ἀντικαθίστανται καὶ τὰ γραφεῖα καὶ καθίσματα διὰ συγχρονισμένων μεταλικῶν τοιούτων.

Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων οἱ ὅροι καὶ αἱ συνθῆκαι ἐργασίας εἰς τὸ Ὑποκατάστημά μας εἶναι ἐκεῖναι τὰς ὁποίας τόσον ὁ ἀγορητὴς ὅσον καὶ ὅλοι οἱ ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζόμενοι ἐπιθυμοῦμεν δι' ἅπαντα τὰ Ὑποκαταστήματα.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΚΩΝΣΤ. ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς Ὑπ)τος Ἡρακλείου

Σ. Σ. Ὁ κ. Ψαρουδάκης, ὡς συνεπὴς συνδικαλιστὴς ἐκπροσωπῶν ἐπαρχιακὸν Ὑποκατάστημα, ὡμίλησε περὶ τῶν συνθηκῶν ἐργασίας τῶν ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων, αἵτινες δὲν παύουν νὰ ἰσχύουν, ἴσως εἰς ἐλαφροτέραν κλίμακα, καὶ διὰ τὸ Ὑποκατάστημα Ἡρακλείου. Λ ὅτι ἄλλως δὲν ἐξηγοῦνται αἱ ἐπανειλημμέναι, ὡς πληροφορούμεθα, καταγγελίαι τοῦ Ἐπόπτου Ἐργασίας.

*

Ἀγαπητὴ «Τραπεζιτική»,

Εἰς τὰς σημερινὰς ἐφημερίδας εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος μία θρασεῖα ὅσον καὶ ἐξοργιστικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου του. κ. Ἠλ. Χατζηανδρέου, ἀναφερομένη εἰς τὰς προσφάτους ἐπιτυχεῖς ἀπεργίας σας, τὰς ὁποίας χαρακτηρίζει οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ὡς.. «τραγικῶς θλιβερὰν ἱστορίαν».

Δὲν πρόκειται νὰ σὲ ἀπασχολήσω μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς ὄντως τραγικῶς θλιβερᾶς αὐτῆς ἀνακοινώσεώς του, διότι δὲν ἀξίζει καὶ τόσον πολὺ τὸν κόπον. Θὰ ἤθελα ἁπλῶς ἀπὸ τῶν στηλῶν σου νὰ ἐρωτήσω τοὺς συναδέλφους μου συνταξιούχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν Συνταξιούχων καὶ πληρώνουν τὴν συνδρομήν των (διότι ὁ ὑποφαινόμενος δὲν εἶμαι μέλος καὶ δὲν πληρώνω συνδρομήν), ἐὰν ἐγκρίνουν τὴν ἐπικρατήσασαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τακτικὴν τῶν ἑκάστοτε Προέδρων του, νὰ δημοσιεύουν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον πολυεξόδους ἀνακοινώσεις διὰ νὰ ἐπηρεάζουν τὴν συνήθως ἀκατατόπιστον κοινὴν γνώμην μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπόν, ἄλλοτε μὲν τὴν ἱκανοποίησιν προσωπικῶν ἐπιδιώξεων, ἄλλοτε δέ, ὡς ἐν προκειμένῳ, τὴν κατασυκοφάντησιν τοῦ τιμίου συνδικαλιστικοῦ ἀγῶνος τῶν ἐργαζομένων συναδέλφων μας, διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἀπόψεων τῶν ἐργοδοτῶν.

Εἰς ὅσους δὲν ἐγκρίνουν τὴν τακτικὴν αὐτὴν ἡ ὁποία ὄχι μόνον δὲν λύει τὰ ζητήματά των (εἶναι γνωστὸν ὅτι οὐδὲν ζήτημά των ἐλύθη), ἀλλὰ μᾶλλον σκοπίμως τὰ περιπλέκει, ταπεινῶς θὰ συνεβούλευα (μέχρις ὅτου ἀναφανοῦν οἱ ἱκανοὶ συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι θὰ φιλοδοξήσουν νὰ διοικήσουν τὸν Σύλλογον), νὰ σπεύσουν νὰ ζητήσουν τὴν διαγραφήν των, εἰδοποιοῦντες ταὐτοχρόνως καὶ τὸ Ταμεῖον μας Συντάξεως νὰ σταματήσῃ τὴν κράτησιν τῆς συνδρομῆς των. Ἔτσι τοὐλάχιστον τὰ ἔξοδα παρομοίων ἀνακοινώσεων θὰ καλύπτονται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ ὑστέρημά των.

Ὑμέτερος
Θεόφιλος Γ. Μακεδὼν
Συν)χος τῆς Ἐθν. Τραπέζης
Ὁδὸς Ἰ. Δροσοπούλου, 74).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε. συνεχίζει τώρα μὲ ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἀρχίσῃ, δηλ. ἀπὸ τὴν παρουσίασίν της εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης.

Ἀντὶ τούτου, ἤρχισε, πρὶν ἢ συγκροτηθῇ εἰς σῶμα, μὲ ἕνα ὀξύτατον ἀγῶνα, διὰ θέμα τὸ ὁποῖον - ἡμᾶς τοὐλάχιστον - οὐδόλως θὰ μᾶς ἀνησυχοῦσε. Διότι ἐκ τῆς, κατόπιν ἐξωτραπεζιτικῆς ἐπεμβάσεως, ἀδικαιολογήτου βεβαίως ἐπιστροφῆς τῶν χορηγηθέντων, οἱ μὲν κατώτεροι κατὰ βαθμὸν τελικῶς οὐδὲν ἀπώλεσαν, οἱ δὲ ἀνώτεροι ἔχουν νομίμως λαμβάνειν πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα αὐθαιρέτως καὶ ἀψυχολογήτως ἐκρατήθησαν, εἰς τρόπον ὥστε οὔτε καὶ αὐτοὶ τελικῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπωλέσουν τὶ καὶ μάλιστα κεκτημένον δικαίωμα.

Ἀλλ' ἐνῷ ἡ νέα Δ. Ἐπιτροπή, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος, εἰς ὃν λίαν προώρως ἀπεδύθη, ἔχει λαμπρῶς καταρτισμένας μαχητικὰς δυνάμεις, στερεῖται ὅμως διπλωματικῆς δεξιότητος ἢ μᾶλλον τὴν θεωρεῖ περιττήν. Ἐν τούτοις ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι ἄνευ καταλλήλου πολιτικοῦ χειρισμοῦ καὶ αἱ μεγαλύτεραι στρατιωτικαὶ νίκαι ἀποβαίνουν ὄχι μόνον ἀναποτελεσματικαί, ἀλλὰ καὶ ἀπωτέρω ἐπιζήμιοι. Εὐχόμεθα εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν νὰ μὴ ἀποβοῦν ἐπιζήμιοι.

Ἡ ταπεινή μας γνώμη εἶναι ὅτι ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ εἶναι καιρὸς νὰ θέσῃ ἐπὶ τάπητος τὸ θέμα τῆς ἴσης μεταχειρίσεως μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν αἵτινες ἀπέρρευσαν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ γενικώτερον τὸ θέμα τῶν ἴσων ἀμοιβῶν δι' ἴσην ἐργασίαν ὅλων τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν συνταξιούχων. Τὸ αἴτημα τοῦτο εἶναι κρυσταλλίνης διαυγείας καὶ ἀναντιρρήτου δικαιοσύνης.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν
Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΠΑΣ
Ἀθῆναι, 8 Ἀπριλίου 1958

Σ.Σ. Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ κ. Μελισσαρόπουλος ὑπεστήριξε τὴν ἰδέαν τῆς κινητοποιήσεως τοῦ Προσωπικοῦ, ἐπρότεινεν δέ, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν ἄποψιν ταύτην καὶ ἐνώπιον συγκεντρώσεως τοῦ Προσωπικοῦ.

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΑΙ

Μελανὰ στίγματα ἀπετέλουν οἱ σποραδικοὶ ἀπεργοσπάσται, οἵτινες, ἄλλοι μὲ δειλίαν, ἄλλοι μὲ τύψεις, ἄλλοι δὲ μὲ ἀναισχυντίαν, ἐπρόβαλαν τὰς φυσιογνωμίας των πίσω ἀπὸ τὰ κενὰ γκισσὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀπεργιακῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Προσωπικοῦ.

Εἶναι τὰ συνηθισμένα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς παλαιοτέρας κινητοποιήσεις τοῦ Προσωπικοῦ εἴτε ἀπὸ ταπεινὸν συμφέρον εἴτε λόγῳ τῆς προσηλώσεώς των εἰς ἀνοήτους ἀντιλήψεις, προσέρχονται διὰ νὰ δημιουργήσουν εἰς τὸν ἐργοδότην των τὴν πεπλανημένην ἐντύπωσιν, ὅτι προσφέρουν τὴν ἄχρηστον κατ' οὐσίαν ἐργασίαν των.

Δὲν ἀναφερόμεθα εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν μικρῶν (κάτω τοῦ ὑπολογιστοῦ) βαθμῶν, ἰδίᾳ τοὺς ἐκτάκτους, οἱ ὁποῖοι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τελοῦν ὑπὸ τὸ κράτος ψυχολογικῆς βίας ἀσκουμένης ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων των.

Καυτηριάζομεν ὅμως, τοὺς ἀσκοῦντας τὴν πίεσιν διὰ τὸ «σπάσιμο» τῆς ἀπεργίας καὶ τοὺς συστηματικοὺς ἀπεργοσπάστας, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ κενοδοξίᾳ των δημιουργοῦν ἀτμόσφαιραν φοβίας καὶ κάμψεως τοῦ ἠθικοῦ, πολλῶν ἐχόντων πρόθεσιν ν' ἀγωνισθοῦν.

Οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι Προϊστάμενοι τοῦ Κ. Καταστήματος, τὰ αὐτοκαλούμενα φυτώρια «στελεχῶν» τῆς Βιομ. Πίστεως καὶ τῶν Ἐργασιῶν Ἐσ)κοῦ, ὡρισμένοι διευθυνταὶ περιφερειακῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ οἱ «μέντορες» τοῦ Μηχανολογιστικοῦ Κέντρου, πλὴν ἐλαχίστων φωτεινῶν ἐξαιρέσεων, ἂς ξεύρουν ὅτι τὸ στέλεχος τῆς Τραπέζης δὲν διακρίνεται ἀπὸ τὴν κάμψιν τῆς ὀσφύος ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἠθικόν του ἀνάστημα. Τὴν ἐξαίρετον στάσιν τοῦ λαμπροῦ συναδέλφου Τμηματάρχου Α' κ. Σακκᾶ, ἂς τὴν ἔχουν ὡς παράδειγμα.

Κατὰ τῶν ἀσυνεπῶν τούτων μελῶν του, ὁ Σύλλογος θὰ λάβῃ τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ προβλεπόμενα πειθαρχικὰ μέτρα, περιοριζόμενος πρὸς τὸ παρὸν εἰς ἐγγράφους προσωπικὰς παρατηρήσεις.

Ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι ἔχομεν πλεῖστα ὅσα σοβαρὰ αἰτήματα νὰ ἐπιλύσωμεν. Διὰ πολλά, ἴσως χρειασθοῦν ἀγῶνες διὰ τὴν ἐπίλυσίν των. Ἐὰν οἱ κύριοι αὐτοὶ προχωρήσουν μὲ τὴν διέπουσαν αὐτοὺς νοοτροπίαν τοῦ «δραγάτη» ἢ τοῦ ταπεινοῦ δούλου, πῶς νομίζουν ὅτι θὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν τοῦ συνόλου; Καὶ ὅταν αἱ ἐπιτυχίαι αὗται πραγματοποιηθοῦν, μὲ ποίαν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν θὰ συμμεθέξουν εἰς τὴν ἀπολαυὴν τῶν καρπῶν τῆς προσπαθείας τῶν ἄλλων;

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΣ

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Δ. ΔΡΕΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Βλαστὸς μιᾶς ἀρχοντικῆς οἰκογένειας μ' ἀρχὲς καὶ παραδόσεις, μπῆκε στὴν Τράπεζα στὶς 16 Μαρτίου τοῦ 1915, σὲ ἡλικία 19 χρόνων, μὲ τὰ προσόντα τοῦ νέου, ποὺ ἐγγυᾶται πολλά.

Μ' ἐργατικότητα, μ' ἐντιμότητα, μ' ἀνθρωπιά.

Μιὰ—μιὰ ἀνέβηκε τὶς βαθμίδες τῆς ὑπαλληλίας καὶ χρησιμοποιήθηκε σ' ὅλους τοὺς τομεῖς ποὺ ἀπαιτοῦν φρόνησι, δραστηριότητα, ἦθος.

Διευθυντὴς Ὑπ)των πολλὰ χρόνια καὶ κατόπιν Ἐπιθεωρητὴς καὶ συνέχεια ἐκπρόσωπος τῆς Τραπέζης σὲ διάφορες ἐπιχειρήσεις καὶ Βιομηχανίες. Πάντα ἄξιος, ἔβγαζε πέρα κάθε ἀποστολή του, ὅσο δύσκολη κι' ἂν ἦταν. Καὶ κέρδιζε τὴν ἐκτίμησι τῶν Προϊσταμένων του καὶ τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ὑφισταμένων του.

Αὐτὸ ὅμως τὸ κέρδος μόνον, ἐπεδίωκε κι' ὁ Μιχάλης. Αὐτὰ ἦταν γι' αὐτὸν ἡ μεγαλύτερη ἀμοιβὴ κι' ἱκανοποίησι.

Μὰ ἡ ἀνθρωπιά του, δὲν τὸν ἄφησε νὰ σταθῇ ἀδιάφορος καὶ γιὰ τὴν ἀδικομεταχείρησι τῶν συναδέλφων του, ποὺ τὰ τελευταῖα χρόνια γινότανε ἀπροσχημάτιστα μάλιστα, καὶ πρὸ πάντων σᾶν αὐτή, γινόταν μ' ἐπικίνδυνες συνέπειες γιὰ τὸ Ἵδρυμα, ποὺ τόσο ἀγάπησε καὶ ποὺ κι' ἄλλοι βλαστοὶ τῆς οἰκογενείας του, πιστὰ εἶχαν ὑπηρετήσει κι' εἶχαν δώσει τὴ ζωή τους γι' Αὐτό.

Ἡ ἁγνὴ καὶ μεγάλη ψυχή του, ἐπαναστατοῦσε μπροστὰ στὴν ἀδικία. Ἔπρεπε ν' ἀντιδράσῃ. Καὶ θυσιάζοντας θέσεις καὶ τίτλους κι' ἐγκαταλείποντας ἀνέσεις, ἔθεσε τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν διάθεσι τῶν συναδέλφων του.

Κι' οἱ συνάδελφοί του, ἀναγνωρίζοντές του τὶς ἀρετές, τὸν ἔθεσαν Πρῶτο τους. Τὸν ἔβαλαν ἐπικεφαλῆς τους.

Στὴ θέσι αὐτή, πάνω στὸ νησάκι ποὖχε μείνει, σύμβολο ἱερό, τὸν βρῆκε ἀγωνιζόμενο ἡ Ἠλιασκικὴ λαίλαπα.

Καὶ γι' αὐτὸ μόνο καὶ μόνο, μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους μας συναγωνιστές του, τὸν κτύπησε κι' αὐτόν.

Δὲν νοιάστηκε καθόλου. Ἐξακολούθησε ν' ἀγωνίζεται μὲ μεγαλύτερη πίστη στὸν ἀγῶνα του κι' εὐτύχησε νὰ δῇ ὅ,τι ἡ ἁγνὴ ψυχή του πόθησε.

Ὁ Μιχαλάκης μποροῦμε νὰ ποῦμε, πῶς ἀνάλωσε, μ' ὅλη τὴν κυριολεξία, τὸν ἑαυτόν του στὰ κοινά.

Στὴν Τράπεζα δὲν ἐπανῆλθε κι' ἴσως νἄφυγε ἀπ' αὐτὸν τὸν κόσμο, μ' αὐτὸ τὸ παράπονο.

Ἴσως, δὲν εἶναι βέβαιο. Βέβαιο εἶναι, πὼς ἔφυγε χωρὶς τὴν παραμικρὴ κακία γιὰ κανένα.

Γιατί, «Μὲσ' τὸ πελώριο σῶμα του, εἶχε μι' ἀθῶα καρδιά...» καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἀγαπήσαμε, γι' αὐτὸ τὸν ἐθρηνήσαμε, γι' αὐτὸ θὰ τὸν θυμώμαστε! Μ.Ι.Τ.

ΠΕΝΘΗ

Βασίλειος Παντούλης, Ἐπίτιμος Διευθυντὴς Ε.Τ.Ε.

Ἐμμ. Γαρέζος, Συνταξιοῦχος Τμηματάρχης Ε. Τ. Ε., Σύμβουλος Οἰκοδ. Συνεταιρισμοῦ Φιλοθέης.

Ἀπέθανον καὶ ἐκηδεύθησαν ἐν Ἀθήναις.

Τοὺς οἰκείους των συλλυπούμεθα.

ΨΗΦΙΣΜΑ

τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ., ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μιχαὴλ Δρεπανοπούλου, διατελέσαντος Προέδρου αὐτοῦ,

Ψηφίζει:

1) Ὅπως ἐκφρασθῶσιν ἐγγράφως τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειάν τοῦ μεταστάντος.

2) Ὅπως, ἀντὶ καταθέσεως στεφάνου, διατεθῇ ποσὸν δρχ. 1.000 ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων.

3) Ὅπως ἀνακοινωθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τοῦ τύπου.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ
ΠΡΟΣΩΠ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ν. ΜΟΥΡΚΟΥΤΑΣ
Ὁ Διευθυντὴς
Α. ΠΕΡΕΣΙΑΔΗΣ

ΡΟΖΥ Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Διδότου 53 καὶ Χαριλάου Τρικούπη

ΑΝΘΗ ΚΙΛΙΜΙΡΗ
ΧΕΙΡ. — ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΙΛΙΔΟΣ 4 — Στάσις Ζέρβα
(Ἀμπελόκηποι)
Συμβεβλημένη μετὰ τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. καὶ τοῦ Ταμείου Ὑγείας Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἀθηνῶν.
Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ 16-17)3)58

Η ΕΚΛΕΓΕΙΣΑ ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΨΗΦΙΣΘΗ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος συνεδριάσασα παρισταμένου καὶ τοῦ Δικαστικοῦ Ἀντιπροσώπου Πρωτοδίκου Ἀθηνῶν κ. Δ. Καρατσιώλη προέβη εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 16ης Μαρτίου 1958 δι' ἀνάδειξιν νέας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου.

Ἐκ τῶν ἐγκύρων 1774 ψηφοδελτίων, ἔλαβον τὸ ψηφοδέλτιον τῆς ΗΝΩΜ. ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ ψήφους 999 ἔναντι 775 ἃς ἔλαβε τὸ ὑπὸ τὸν κ. Κ. Μελισσαρόπουλον.

Ὡσαύτως ἡ Κ.Ε.Ε. προέβη εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων διὰ τὴν ἔγκρισιν ἢ μὴ τῶν τροποποιήσεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

Ἐψήφισαν ἐν συνόλῳ 1798
Ἔγκυρα ψηφοδέλτια ΝΑΙ 1363
» » ΟΧΙ 408
Ἄκυρα κλπ. 27.

Κατόπιν αὐτοῦ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἀπέβη ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως τῶν τροποποιήσεων τοῦ Καταστατικοῦ δεδομένου ὅτι ἐψήφισαν ΝΑΙ ἄνω τοῦ ἀπαιτουμένου ὑπὸ τοῦ Νόμου ποσοστοῦ 75% τῶν ψηφισάντων.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐκλεγεῖσα νέα Δ.Ε. συνελθοῦσα εἰς α΄. συνεδρίασιν αὐτῆς συνεκροτήθη εἰς σῶμα ὡς ἀκολούθως:

ΔΙΟΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Καραπᾶνος Γεώργ. Πρόεδρος, Μῖχος Εὐστάθ., Διλιντᾶς Σπυρ. Ἀντιπρόεδροι, Ἐπαμ. Μαυρουλίδης Γεν. Γραμματεύς, Μαραγκοῦ Ἀγγ., Παπαδάκης Ἐλευθ., Πουλῆς Κων., Παπαχρήστου Ἀθαν., Ἀναστασιάδης Ἰωάν., Μπονᾶνος Γεώργ., Μαρκαντωνάκης Ἐμμ. Σύμβουλοι.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ

Κένης Γεώργ. Ἐπαγγ. Συμφερόντων, Ἰωαννίδης Σωκρ. Γραφείου, Κιουπάκης Ἐμμ. Μορφώσεως, Τσάκαλης Σ. Ὑποκαταστημάτων, Λοβέρδος Σ. Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Πατρίκιος Σ. Καταστήματος.

*

Ἡ Δ.Ε. ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της τόσον πρὸς τὸ ἐκλέξαν ταύτην προσωπικόν, ὡς καὶ πρὸς πᾶν πρόσωπον ἢ Σωματεῖον διὰ τὰ πρὸς αὐτὴν συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ της καὶ διὰ τὰς εὐχάς των δι' ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου της.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΗΕΑΠ - ΟΤΕ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΑΜΟΙΒΩΝ

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Προνοίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας ὡρίσθη, ὅπως τὸ ὅριον τῆς ἰατρικῆς ἀμοιβῆς προκειμένου δι' ἠσφαλισμένους εἰς τὰ Ταμεῖα Ὑγείας μειοῦται κατὰ 50% τοῦ καθοριζομένου διὰ τοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας ἰατρούς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη προεκάλεσε τὴν ἀντίδρασιν τῶν ἰατρικῶν Συλλόγων, οἵτινες διὰ παρουσιάσεώς των καὶ τηλεγραφημάτων των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἠξίωσαν ἐπὶ ἀπειλῇ ἀπεργίας τῶν ἰατρῶν τῆς χώρας, τὴν ἀναστολὴν τοῦ μέτρου τούτου. Ὁ Ὑπουργὸς Προνοίας κ. Μαλασπίνας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ μείωσις αὕτη ἐγένετο διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρυνθοῦν ἀποτόμως τὰ Ταμεῖα λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῆς ἰατρικῆς ἀμοιβῆς. Ἂς σημειωθῇ ὅτι πρό τινος τὸ κατώτερον διὰ τὰ Ταμεῖα ὅριον ἦτο 17,½ δρχ. Ἤδη γίνεται 25 δρχ. δεδομένου ὅτι τὸ κατώτερον ὅριον ἰατρικῆς ἀμοιβῆς δι ἀτοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας εἶναι 50 δρχ. καὶ ἤδη πολλὰ Ταμεῖα ἔχουν ὑπογράψει συμβάσεις μὲ ὅρια ἀμοιβῆς πλησιάζοντα τὴν Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν. Οἱ ἰατρικοὶ Σύλλογοι ἐπικαλοῦνται προσέτι τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ὁ σχετικὸς νόμος προβλέπει μείωσιν τῶν ἀμοιβῶν μόνον ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν περιωρισμένων οἰκονομικῶν δυνατοτήτων.

Ἔναντι ὅλης αὐτῆς τῆς κινήσεως ἐκινητοποιήθησαν τὰ Ταμεῖα Ὑγείας τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς—Ἀθηνῶν, Ἀγροτικῆς, Ἐμπορικῆς, Ἰονικῆς, Η.Ε.Α.Π. καὶ Ο.Τ.Ε. ἀποστείλαντα πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς Κοιν. Προνοίας, Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ταμείων Ὑγείας Τραπεζῶν, Ἠλεκτρικῶν Ἑταιρειῶν καὶ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας ἐπισημαίνουν τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον ἐκ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς Νομοθετικοῦ Διατάγματος ρυθμίζοντος τὸ ποσοστὸν ἐκπτώσεως τῶν ἀμοιβῶν, λόγῳ παρεμβάσεως τῶν Ἰατρικῶν Συλλόγων καὶ δηλοῦν ὅτι τυχὸν ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος θὰ προκαλέσῃ τὴν ἄμεσον καθολικὴν καὶ ἐντονωτάτην ἀντίδρασιν διὰ τῆς καθόδου εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα δεκάδων χιλιάδων ἀμέσως θιγομένων, πρὸς ἀποτροπὴν καταστρεπτικῶν συνεπειῶν εἰς βάρος τῆς ὑγείας των καὶ ὑποστάσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν των».

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ, ὅπως ἀναστείλῃ τὴν ἀπόφασιν καὶ δεχθῇ ὡρισμένας μειώσεις διὰ τὰς ἰατρικὰς ἀμοιβὰς τῶν Ταμείων ἀπὸ 10—50%.

Αἱ Διοικήσεις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν Ὑγείας καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις τῶν ἐργαζομένων παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος ἕτοιμοι ν' ἀντιδράσουν κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπειλοῦντος τὴν ἀσφάλισιν τῆς ὑγείας τῶν μελῶν των.

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΣ 15%

ΛΟΓΙΣΤΩΝ Β΄ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΒΟΗΘ. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΝΕΠΛΑΚΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΚΕΩΝΑ ΝΕΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Κατὰ τὴν ἄποψιν τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐν λόγῳ προσαύξησιν τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Τραπέζης δέον νὰ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Τμήματος Κανονισμοῦ Ἐργασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, ὅπερ προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἰσχύσαντος Νόμου 3789) 12.10.57. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἄποψιν ὁ κανονισμὸς λειτουργίας τοῦ ἐν λόγῳ Τμήματος δέον νὰ κυρωθῇ διὰ Β. Διατάγματος διὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ ὁποίου ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Καποδίστριας δηλώνει ἀναρμοδιότητα λόγῳ τῆς ὑπηρεσιακῆς του ἰδιότητος. Ἡ ὡς ἄνω ἄποψις τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ἀμφισβητήσιμος καθ' ὅσον κατὰ ἑτέραν Νομ. Γνωμάτευσιν ὁ Ν. 3789) 57, προκειμένου περὶ Ὀργανισμῶν Ὑπηρεσίας θεσπισθέντων δι' εἰδικῶν Νόμων, ὡς συμβαίνει μὲ τὸν τῆς ἡμετέρας Τραπέζης ἐκδοθέντα ὡς γνωστὸν βάσει τοῦ Ν. 2510)53, δὲν ἀπαιτεῖ γνωμοδότησιν τοῦ Τμήματος Κανονισμῶν Ἐργασίας ἐπὶ θεμάτων μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ. Τοιοῦτον πράγματι τυγχάνει τὸ θέμα τῶν προσαυξήσεων.

Τὸ Ὑπουργεῖον ὅμως Ἐργασίας ἐπιμένει ὅτι, καὶ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀναρμοδιότητος τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Πολιτικῆς θὰ τὴν ἀποφασίσῃ αὐτὸ τοῦτο τὸ Τμῆμα, οὗτινος ἡ λειτουργία ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἀδύνατος.

Ὁ Σύλλογος προβαίνει εἰς ἐνεργείας διὰ τὴν παράκαμψιν τοῦ σκοπέλου τούτου ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς θητείας τῆς Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως.

Η ΣΤΟΡΓΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥΣ

Ἐνῷ τὸ δευτεροβάθμιον διαιτητικὸν δικαστήριον ἐνέκρινεν αὔξησιν κατὰ 10% τῶν βασικῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ σχετικὴ εὐθυγράμμισίς των μὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἄλλων ἐμπορικῶν τραπεζῶν, ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις ἐμείωσε τὸ ποσοστὸν τοῦτο εἰς 3%. Σημειωτέον ὅτι ἡ διαιτητικὴ αὐτὴ ἀπόφασις ἐξεδόθη συμφωνούντων τῶν διαδίκων. Διερωτῶνται, λοιπόν, εὐ'όγως οἱ ὑπάλληλοι: Διατί αὐτὴ ἡ δυσμενὴς παρέμβασις τῆς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως; Μήπως διὰ νὰ μὴ ἀνατραπῇ ἡ ἀντιϋπαλληλικὴ πολιτικὴ τῆς προκατόχου της;

ΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗΣ—ΙΟΝΙΚΗΣ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ἥτις ἐπραγματοποιήθη τὴν 29ην Μαρτίου, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐκπροσωπῶν μετοχὰς τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου, ἐγνωστοποίησε πρὸς τοὺς μετόχους ὅτι κατόπιν τοῦ σαφοῦς ἐμπαιγμοῦ, τὸν ὁποῖον ὑφίσταται τὸ προσωπικὸν παρὰ τῶν ἀσκούντων τὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης, οἱ ὑπάλληλοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀποδυθοῦν εἰς ἀγῶνα ἐπιβιώσεως. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑφίστανται, προσέθεσε, τὴν συνεχῆ κωλυσιεργίαν εἰς μισθολόγιον δυστυχίας τῆς 1.2.56 τὴν στιγμήν, καθ' ἣν τὰ κέρδη συνεχῶς εἶναι τεράστια, αἱ δὲ πάσης μορφῆς δαπάναι εἶναι αὐτόχρημα τρομακτικαί. Μὲ τὰ μισθολόγια δὲ τῆς Ἐμπορικῆς ἔναντι αὐτῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑφίσταται καθεστὼς ὑπὲρ τῆς Ἐμπορικῆς ἀπαραδέκτου ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ δι' ἐγκυκλίου της ἀπὸ 7.4.58 ἡ κοινὴ Διοίκησις τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς —Ἰονικῆς—Λαϊκῆς, αὐξάνει τοὺς βασικοὺς μισθοὺς κατὰ 8—10%. Οἱ Σύλλογοι δι' ἀνακοινώσεώς των τονίζουν ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη εἶναι δεκτὴ μόνον ὡς ἀπαρχὴ γενικωτέρας καὶ οὐσιαστικῆς βελτιώσεως τοῦ μισθολογίου.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ Ο.Τ.Ε. ΕΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙ

Πραγματοποιοῦντες σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Συλλογικῆς των ἡγεσίας οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸν Ο.Τ.Ε. κατῆλθον εἰς 48ωρον ἀπεργίαν τὴν 21ην καὶ 28ην Μαρτίου, ἡ ὁποία ἐσημείωσεν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν. Ἐξ χιλιάδες διοικητικοὶ καὶ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν ἀπεργιακὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἀπετέλει τὴν πρώτην φάσιν, προγραμματισθεισῶν ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ κλάδου ἀπεργιῶν, εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιλύσεως τοῦ κυρίου αἰτήματός των, τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ, κατόπιν μάλιστα τῆς ἀποφασισθείσης αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἀνωτέρου καὶ ἀνωτάτου προσωπικοῦ, κατὰ 15%.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας παρέπεμψε τὴν διαφορὰν εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον Διαιτητικὸν Δικαστήριον Ἀθηνῶν.

ΕΙΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΑΛ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας παρέπεμψεν εἰς διαιτησίαν τὰς διαφορὰς μεταξὺ Προσωπικοῦ καὶ Διοικήσεως τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἔχει ἀποδυθῇ, ὡς γνωστόν, εἰς σκληρὸν ἀγῶνα. Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Συλλόγου, ἡ μεσολάβησις τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἀποδίδεται εἰς ἐνέργειαν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης διὰ ν' ἀποφύγῃ αὕτη περαιτέρω ἀπεργιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Προσωπικοῦ.

Τὴν παραπομπὴν εἰς τὴν διαιτησίαν ἀμφισβητεῖ νομικῶς ὁ Σύλλογος, ὁ ὁποῖος προτίθεται νὰ συνεχίσῃ συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 5.4.58 ἀνακοίνωσίν του, τὸν ἀρξάμενον ἀγῶνα.

ΟΙ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ μεταφερθέντες ἐνταῦθα συνάδελφοι τραυματίαι ἐκ τοῦ δυστυχήματος κατενεμήθησαν εἰς τὰ ἀκόλουθα Νοσοκομεῖα: Εἰς Ἀσκληπιεῖον Βούλας:

Κούσουλα — Δεμερτζῆ Μαρία: Κάταγμα λεκάνης.

Εἰς χειρουργ. Κλινικὴν «Παναγία» ὁδὸς Χάριτος 22:

Σωτηρόπουλος Γεώργιος: Κάταγμα δεξιᾶς ποδοκνημικῆς Ἀποστολίδου Ἑλένη: Ἐπιπεπλεγμένον κάταγμα δεξιᾶς ποδοκνημικῆς.

Τσαπαλύρα Εὐσταθία: Ἐλαφρὰ διάσεισις ἐγκεφάλου.

Ἰωαννίδου Τατιανή: Κάταγμα ἀριστερᾶς ποδοκνημικῆς.

Ἀνδρέου Εὐαγγελία: Θλάσις ὀσφύος.

Ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν κλινικὴν νοσηλεύονται καὶ οἱ κ.κ. Κ. Δεμερτζῆς σύζυγος τῆς συναδ. Μαρίας Δεμερτζῆ, μὲ κάταγμα δεξιοῦ ἀντιβραχίονος ὠμοπλάτης καὶ ἐπιγονατίδος καὶ Χρ. Ἀποστολίδης σύζυγος τῆς συναδέλφου Ἑλένης Ἀποστολίδου, μὲ πολλαπλὰς ἐκχυμώσεις καὶ θλάσιν μαλακῶν μορίων.

Οἱ ὑπόλοιποι συνάδελφοι τραυματίαι Λέλα Κωνσταντινίδου καὶ Νικ. Σαλούβαρδος παρουσιάζοντες θλάσιν λεκάνης, παραμένουν νοσηλευόμενοι εἰς Ἰωάννινα μὴ ἐπιτρεπομένης καθ' ἃ πληροφορούμεθα τῆς μετακινήσεώς των. Ἡ συνάδελφος Χριστ. Κομνηνάκη, παρουσιάζουσα ἐλαφρὰς μώλωπας παραμένει εἰς Ἰωάννινα, παρακολουθοῦσα τὴν σοβαρώτερον τραυματισμένην ἀδελφήν της Ἀνθήν. Οἱ Σοφ. Ἀρβανίτης καὶ Κων. Κουμαριανὸς ἀναμένονται ν' ἀφιχθοῦν εἰς Ἀθήνας.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΜΕΤΑΤΑΞΙΝ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΤΗΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΚΛΑΔΟΝ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τοῦ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ ΕΤΕ, προέβη εἰς διάβημα σχετικῶς πρὸς τὸν διενεργηθέντα τὴν 9)3)58 διαγωνισμὸν πρὸς μετάταξιν μελῶν του εἰς τὸν Λογιστικὸν Κλάδον. Εἰδικῶς δὲ εἰς τὰς παρουσιάσεις του ἐζήτησεν, ὅπως οἱ ἀποτυχόντες εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν μεταταγοῦν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δοκίμου, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβληθοῦν ἐν καιρῷ εἰς ἐπαναληπτικὴν ἐξέτασιν, εἰς δὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσπράκτορος ὁ Σύλλογος Β. Π. ζητεῖ νὰ μεταταγοῦν οἱ παλαιοὶ κλητῆρες οἱ ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο προσόντα.

Τὸ ζήτημα τῆς μετατάξεως τῶν ἀποτυχόντων εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν κλητήρων, θέλει ἐξετασθῇ συντόμως καὶ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων.

Η ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μως δὲν ἠδύνατο ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ τὴν θεωρήσῃ ὡς τοιαύτην ἀλλὰ ὡς ἔκτακτον παροχήν, τὴν ὁποίαν ὡς ὁ προκάτοχός του, δὲν ἐγκρίνει διὰ λόγους νομισματικῆς ἰσορροπίας (!), ὅπως δὲν ἐνέκρινεν αὐξήσεις πρὸς τοὺς δημ. ὑπαλλήλους, συνταξιούχους, Ὑπαλλήλους Τραπ. Ἐμπορ. Πίστεως κλπ., καίτοι κατὰ τὴν ἀντίληψίν του ἦσαν δίκαιαι. Παρὰ τὰς ἀναπτυχθείσας ἐκ μέρους τῶν Συλλόγων ἀπόψεις ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἄρνησίν του. Κατόπιν τούτου τὰ Διοικ. Συμβούλια τῶν Συλλόγων εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας ἐκάλεσαν τὸ τὸ Προσωπικὸν τῶν Καταστημάτων περιοχῆς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς εἰς δίωρον ἀπεργίαν διὰ τὴν Τρίτην 1.4.58 καὶ ἀπὸ ὥρας 8—10 π.μ.

Ἅμα τῇ λήξει τῆς ἀπεργίας οἱ Σύλλογοι ἐπεσκέφθησαν τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ μετὰ τῆς ὁποίας συνεζητήθη ἡ δυνατότης ἐξευρέσεως λύσεως μὴ ἀντιβαινούσης πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως, κατωχυρωμένης νομικῶς καὶ καλυπτούσης τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος. Ἡ Διεύθυνσις διεβεβαίωσε τοὺς Συλλόγους, ὅτι ἡ λύσις ἦτο σχεδὸν ἑτοίμη, ἐζήτησε δὲ προθεσμίαν 48 ὡρῶν διὰ τὴν ὁριστικὴν διατύπωσιν ταύτης. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Προσωπικὸν εἰδοποιήθη ὑπὸ τῆς Συλλογικῆς του ἡγεσίας, ὅπως εἰσπράξῃ τὰς περικεκομμένας ἀποδοχάς του «ὑπὸ ἐπιφύλαξιν παντὸς νομίμου δικαιώματός του» δι' ἐνδεχομένην περίπτωσιν διεκδικήσεως τῆς κρατήσεως διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας, παρουσιασθέντες οἱ Σύλλογοι εἰς τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν, ὅτι οὐδεμία λύσις μέχρι στιγμῆς εἶχε δοθῇ εἰς τὸ ζήτημα.

Οἱ Σύλλογοι καίτοι ἐτέλουν ἐν ὄψει ἀποφάσεως διὰ νέαν ἀπεργιακὴν ἐκδήλωσιν ἀνέστειλαν ταύτην κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ, ὅπως προτείνῃ συγκεκριμένην λύσιν διὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ ζητήματος, ἣν καὶ ἐγνώρισεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς 4.3.58. Ἡ προταθεῖσα λύσις ἐκρίθη ὡς εὐσταθοῦσα, ἐπροτάθη μάλιστα παρὰ τῆς Διευθύνσεως καὶ τροπολογία πρὸς ἣν συνεφώνησεν ὁ Σύλλογος, ἀνεμένετο δὲ ἡ ἀπάντησις μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὡς εἶχεν ὁρισθῆ. Ἡ ἀναμενομένη ἀπάντησις δὲν ἐδόθη καὶ οἱ Σύλλογοι εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πραγματοποιήσουν τὴν τρίωρον ἀπεργίαν τοῦ Σαββάτου 8—11 π.μ. εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας τόσον κατὰ τῶν ἀντιϋπαλληλικῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀσυνεπῆ τακτικὴν τῆς Τραπέζης.

Ἤδη ἡ Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων ἐζήτησε τὴν πραγματοποίησιν τῆς καθιερωμένης μετὰ τὴν ἐκλογὴν της συνάντησιν μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἣν ἐμπόδισεν ἡ πορεία τῶν ἐκτεθέντων γεγονότων. Ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τοῦ ζητήματος θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ συζητήσεως.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ Ε.Κ.Α.

Ἐπὶ τῆς ἐνεργηθείσης κρατήσεως τῶν ἀποδοχῶν μας τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρον Κυβερνήσεως, Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ καὶ Ἐργασίας καὶ Διοίκησιν ΕΤΕΑ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Προσωπικὸν Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος Ἀθηνῶν διαμαρτυρόμενον δι' ὑμετέραν ἐντολὴν ὅπως Διοίκησις Τραπέζης κρατήσῃ ἐκ τῆς τρεχούσης μισθοδοσίας καταβληθεῖσαν πρὸ 20ημέρου ἐφ' ἅπαξ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς ἓν δεκαπενθήμερον ἀποδοχῶν του κατῆλθεν εἰς δίωρον στάσιν ἐργασίας ἀποφασισμένον πρὸς προστασίαν συμφερόντων του κατέλθῃ εἰς ἀγῶνα διαρκείας STOP. Διοίκησις Ε.Κ.Α. συμπαρισταμένη δίκαιον ἀγῶνα Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης θεωρεῖ ἀπαραίτητον ἐπικαλεσθῇ προσοχὴν σας καὶ ζητήσῃ ἀνάκλησιν ἐντολῆς ἐπὶ πλέον δὲ συστήσῃ Διοίκησιν Τραπέζης ἵνα μεριμνήσῃ δι' ἐπίλυσιν ἐκρεμούντων αἰτημάτων του».

ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΜΑΣ

Ἀπρεπὴς ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως συναδελφικῆς συμπεριφορᾶς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς ἀγωγῆς ἡ ἐκστομισθεῖσα φράσις μέλους τῆς Ὑποδιευθύνσεως Προσωπικοῦ, διαρκούσης τῆς διώρου ἀπεργίας τῆς 1.4.58. Δὲν ἀναφερόμεθα εἰς τὴν συνδικαλιστικὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνδρός, ἀφοῦ ἡ στάσις αὐτοῦ εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἀπέδειξεν ὅτι διέκοψε κάθε δεσμὸν μὲ αὐτήν.

Καθιστῶμεν ὅμως τοῦτον προσεκτικὸν εἰς τὰς ἐκφράσεις του, διότι εἶναι αἱ ἐκφράσεις ὑ π ε υ θ ύ ν ο υ στελέχους τῆς Τραπέζης καὶ ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι καὶ οἱ «βολταῖροι» ἄλλου εἰς τὸ παρελθὸν ὑπευθύνου στελέχους, ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς μάχαιρα εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ σώματος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἂς μὴ λησμονῶμεν ἐπίσης ὅτι τὰς θέσεις εἰς τὴν Τράπεζαν τὰς κατέχομεν καὶ βάσει τοῦ παράγοντος «ἦθος», ὁ ὁποῖος ἔχει μεγαλυτέραν βαρύτητα, ὅσον ἀνωτέραν θέσιν κατέχομεν.

Συνάδελφοι,

Τὴν «Τραπεζιτικὴ» δὲν τὴν γράφει ἡ Συντακτική της Ἐπιτροπή. Αὐτῆς ἔργον εἶναι ὁ συντονισμὸς τῆς ὕλης.

Συντάκται καὶ συνεργάται της εἶσθε ὅλοι.

Ἀποστέλλετε τὴν συνεργασίαν σας ἐφ' οἱουδήποτε, συμφώνου πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐφημερίδος σας, θέματος.